Ч. 124 (14.667). Львів, вівторок 8. червня 1937 Opłata pocztowa uiszczona gotówką РІК LVIII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ

РЕДАКЦІЯ Й АДМІНІСТР.: ЛЬВІВ, РИНОК Ч. 10. II. ПОВ.
Телефон Редакції й Адм.: 229-41
Телефон Друкарні 229-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Конто: П. К. О. Львів 504.060.
" Банку Чеських Легіон. Праґа „Діло".
Рукописів не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно . . . . . 5.00 зол.
Чвертьрічно . . . . 15.00 „
Піврічно . . . . . 30.00 „
Річно . . . . . . 60.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ., У ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч., У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 сот.

Перед здійсненням автономії Закарпаття.

ЧЕХОСЛОВАЦЬКА РАДА МІНІСТРІВ УХВАЛИЛА КОМПЕТЕНЦІЇ ЗАКАРПАТСЬКОГО ҐУБЕРНАТОРА.

Рада міністрів ухвалила законопроєкт про здійснення першого етапу автономії Закарпаття, означуючи компетенції закарпатського ґубернатора.

Ґубернатора іменуватиме президент республіки, перед ним буде ґубернатор відповідати, як також перед закарпатським соймом, який щойно пізніше скличуть. Коли уряд обговорюватиме закарпатські справи, може на свої засідання кликати ґубернатора.

На внесок закарп. краевого уряду ґубернатор буде іменувати посадників Ужгороду й Мукачева, апробувати українські шкільні підручники та ставити внески у мовних справах. Віцепрезидент краевого уряду буде заступником ґубернатора.

Заки збереться закарпатський краевий сойм, його заступатиме „ґубернаторська дорадча рада" з 24-ох членів, членів краевого уряду і краевого представництва, іменованих ґубернатором.

Дальші арештування большевицьких достойників.

Як подає Авас з Москви ,там арештували заступника наркома справедливости Крестінського, недавного заступника Літвінова. Здається, арештовано також і шефа німецької секції міністерства закорд. справ Штерна.

Серед військових достойників крім маршалів Тугачевського і Бліхера за решітку попав шеф „Осоавіяхиму" Айдеман і директор московської військової академії Корк; про Бліхера кружляють ріжні поголоски.

Крім того мабуть усунено зі становищ: заступника голови народніх комісарів Рудзутака, заступника наркома легкого промислу Єляву, заступника наркома военного промислу Ґаревича.

ПАЛЯТЬ КАСАРНІ ГПУ.

По всьому СССР доходить до заворушень: у Константинівці робітники, які від довшого часу голодували, не дістаючи платень, ушкодили шкляну гуту, в іншій місцевости робітники, які працюють коло доріг, підпалили касарню ГПУ, де згоріло кільканацять осіб. У Ростові над Доном дійшло до поважних демонстрацій та заворушень. У Шербіновській юрба підпалила касарні ГПУ і унеможливила рятункову акцію.

СЕНЗАЦІЇ ДОВКОЛА САМОГУБСТВА ГАМАРНІКА.

Німецька Інформаційне Бюро повідомляє: Слідство у справі Гамарніка закінчене, можна сподіватись небавом процесів проти його спільників. В Москві говорять, що Гамарнік це був найбільше небезпечний троцькіст. Як ствердила слідча комісія, він створив ліву опозиційну тайну організацію в червоній армії; її кадр творили військові „політруки", що їх начальником був Гамарнік. Ця організація підготовляла палатну революцію на Кремлі, щоби повалити теперішній уряд, а зокрема Сталіна.

Президент Мосьціцький виїхав до Букарешту.

Вчора в год. 12.30 президент Мосьціцький відїхав з Варшави до Букарешту з офіційною візитою. По дорозі населення витало його оваційно, на двірці прощали представники влади і почесна сотня. На всіх більших стаціях, через які переїздив поїзд, виходили назустріч представники місцевої влади і польського громадянства. До Львова приїхав президентський поїзд в год. 20.30 і підчас 1-мінутного постою на перон висів мін. Бек і ґен. Шеллі.

ПОВОРОТ МІН. СЬВЄНТОСЛАВСЬКОГО.

Польський міністр віроісповідань і освіти Сьвєнтославський виїхав учора по півночі з Будапешту.

VI. 1. Pr. 105/37. Wyciąg z protokułu wspólnego posiedzenia niejawnego. Sąd okręgowy Wydział VI. karny we Lwowie w składzie: Wiceprezes S. O. Ł. Malicki, Sędziowie S. O. Dr. J. Locker i W. Frankel w sprawie konfiskaty Nr. 114 czasopisma pt. „Diło" z daty Lwów, dnia 27/5. 1937 do Sygn. VI. Pr. 105/37. na posiedzeniu niejawnym w dniu 2 czerwca 1937 po wysłuchaniu zdania Prokuratora Sądu Okręgowego we Lwowie postanawia uznać za usprawiedliwioną dokonaną dnia 27/5. 1937 przez Starostwo grodzkie we Lwowie konfiskatę czasopisma pt. „Diło" Nr. 114 z daty Lwów dnia 27/5. 1937 zawierającego w art. pt. „Jak treba reaguwaty na ostanni wystupy ukraińskoho selańskoho molodniaka?" od słów a) „Ce stanowyszcze" ... do słów „jakiś awantury areszty, toszczo", b) od słów: „Na dowhyj czas" ... do słów: „sered mołodszych werstw narodu" ..., c) od słów: „Czerhowym pytanniam" ... do słów: „dla poszyrennia swoho wpływu" ... znamiona wyst. z art. 170 k. k. zarządzić zniszczenie całego nakładu i wydać w myśl §. 493 pk. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego. Zarazem wydaje się odpowiedzialnemu redaktorowi tego czasopisma nakaz, by orzeczenie niniejsze umieścił bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie. Niewykonanie tego nakazu pociąga za sobą następstwa przewidziane w §. 21 ust. z 17/12 1862 Dzpp. Nr. 6. ex 1863 zasądzenie za przekroczenie na grzywnę do 400 złotych. — Uzasadnienie. Ogłoszenie drukiem wymienionych wyżej ustępów artykułu ma na celu szerzenie fałszywych wiadomości o położeniu Ukraińców w Państwie Polskim mogących wywołać niepokój publiczny. Według §§. 487, 489, 493 pk. oraz §§. 36 i 37 ust. pras. jest zatem powyższe postanowienie uzasadnione. Przewodniczący: Wiceprezes Malicki w. r. Protokulant: Mgr. Grabowski w. r. Za zgodność: Kierownik sekretariatu (підпис нечиткий).

VI. 1. Pr. 106/37. — Wyciąg z Protokułu wspólnego posiedzenia niejawnego. — Sąd Okręgowy Wydział VI. karny we Lwowie w składzie: Wiceprezes S. O. Ł. Malicki, Sędziowie S. O. Dr. J. Locker i W. Frankel w sprawie konfiskaty Nr. 115 czasopisma pt. „Diło" z daty Lwów, dnia 28/5. 1937 do Sygn. VI. 1. Pr. 106/37. na posiedzeniu niejawnym w dniu 2 czerwca 1937 r. po wysłuchaniu zdania Prokuratora Sądu Okręgowego we Lwowie postanawia uznać za usprawiedliwioną dokonaną dnia 27/5. 1937 przez Starostwo grodzkie we Lwowie konfiskatę czasopisma „Diło" Nr. 115 z daty Lwów, dnia 28/5. 1937 zawierającego w artykule pt. „Nacjonalna polityka ta obmeżennia praw usich hromadian" (str. 1 i 2 od słów ... tytułu: „ta obmeżennia" ... w całości (do końca artykułu) ... oraz art. p. t. „Pomożit „Znesinczanam" od słów „i ne potopały" ... do słów „Bo choczemo, szczob wid cijeji światyni" ... znamiona występku z art. 170 k. k. zarządzić zniszczenie całego nakładu i wydać w myśl §. 493 zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego. Zarazem wydaje się odpowiedzialnemu redaktorowi tego czasopisma nakaz by orzeczenie niniejsze umieścił bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie. Niewykonanie tego nakazu pociąga za sobą następstwa przewidziane w §. 21. ust. druk. z 17/12. 1862 Dz. pp. Nr. 6 ex 1863 t. j. zasądzenie za przekroczenie na grzywnę do 400 złotych. — Ogłoszenie drukiem wymienionych wyżej artykółów ma na celu szerzenie fałszywych wiadomości o położeniu Ukraińców w Państwie Polskiem, mogących wywołać niepokój publiczny. Według §§. 487, 489, 493 pk. oraz §§. 36 i 37 ust. pras. jest zatem powyższe postanowienie uzasadnione. — Przewodniczący: Wiceprezes Malicki w. r. Protokulant: Mgr. Grabowski w. r. Za zgodność: Kierownik sekretariatu (підпис нечиткий).

—o—

Виміна дітей і молоді.

ЗА ВЗАЇМНЕ ПІЗНАННЯ ШК. ДІТЕЙ З РІЖНИХ УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЕЛЬ У ПОЛЬЩІ.

Сучасна педагогія, отже школа також намагається йти в парі з реальним життям, його вимогами й потребами. Ця ідея тягнеться червоною ниткою крізь наукові програми та пляни всіх типів і категорій шкіл. Видно її також у всіх засобах та методах виховання й навчання. Словом — нинішня школа хоче стати школою життя.

Йдучи назустріч цій виховній вимозі, педагоги й вихованки ввели в нинішню школу та виховання дещо нове та направду практичне й корисне. Такою практичною новиною треба назвати спробу практичного взаїмного пізнання та порозуміння шкільних дітей і молоді. Виходять вони з незапереченого погляду, що на людські взаїмовідносини, особливо міжнародні, мають неабиякий вплив, крім економічних і політичних інтересів також емоції, симпатії або антипатії. Тому взаїмне пізнання, наближення й порозуміння дітей і молоді вважають сучасні педагоги одним із найважніших засобів виховання нових суспільств, тих суспільств, що не лише вічно вовком дивитисямуть на себе, але також спільно співпрацювати та витворювати у взаїмнім зусиллі економічні, мистецькі й духові цінности.

Школа безупинно працює над тим, щоб діти ріжних народів наблизилися до себе, пізналися й порозумілися. Велику ролю в цій справі сповняє взаїмна виміна дітей і молоді на час вакацій. Навіть і між такими народами, де, здавалосьб, проваллля взаїмної знеохоти та недовіря не дасться ніколи й нічим закинути, відбувається жива виміна дітей і молоді на час вакацій.

Ідея сама по собі гарна та практична, не легка до переведення. Вимагає вона чимало організаційної, технічної та господарської підготови. В її реалізації беруть участь дипломатичні представництва, педагогічні й учительські організації, освітньо-виховні товариства. Діти можуть перебувати в спортових таборах шкільної молоді, в оселях, або в приватних домах. Ця остання форма виміни дітей найкорисніша, бо дає дітям і молоді безпосередньо пізнати своїх ровесників у їх щоденному родинному житті; пізнають вони тут звичаї та обичаї народу, його характер, вірування, матеріяльну й духову культуру.

Великі заслуги в ділянці наближення народів через виміну дітей і молоді на час вакацій має Міжнародне Обєднання Учительських Організацій з осідком у Парижі. Спеціяльне бюро при секретаріяті цього Обєднання кермує цією справою та вимінює рік-річно тисячі шкільних дітей і молоді.

Ми, українці, недержавний нарід, маємо дуже слабі міжнародні звязки; якщо вони й де є, то мають характер більше плятонічний, ніж практичний. Так нпр. наше народнє вчительство належить через свою В. П. У. В. до Міжнародного Обєднання Учительських Організацій. Але ця приналежність мала все плятонічний характер; ослабла вона дуже з хвилиною, коли заключено французько-московське порозуміння і відколи французькі провідники (Дюма і Ляпієр) Обєднання повели цю міжнародню організацію на явний комуністичний шлях. Тому з чисто полі-

тичних міркувань привязання українського народнього вчительства до Обєднання дуже остигло, майже погасло. Ця організація не може переводити виміни шкільних дітей і молоді на нашому національному українському ґрунті.

Ми взагалі не можемо приєднатися до ідеї міжнародньої акції, бо ще не перейшли ще етапу внутрішнього національного пізнання, наближення й обєднання. Поки наші діти почнуть пізнавати чеську, німецьку чи французьку молодь, нехай передше пізнаються взаїмно. Діти Галичини повинні пізнати українських дітей Волині, Полісся, Підляшшя, Холмщини і навпаки.

Йдучи за прикладом державних народів, повинні ми наладнати виміну шкільних дітей і молоді на час вакацій між собою, на внутрішньому українському терені. Якщо вже українські батьки ніяк не можуть чи не хотять, так нехай бодай їхні діти рідних земель у Польщі пізнаються взаємно! Бо українські діти Галичини мабуть не більше знають про українських дітей Волині, Полісся чи Холмщини, ніж про чеських, німецьких та інших чужих дітей. Таксамо, як українці в Галичині дуже мало знають про національно-суспільне життя своїх братів на Волині, Поліссі, Підляшші чи Холмщині: як вони живуть, як працюють, чи мають які школи, товариства, організації. Наші діти повинні це все пізнати та знати. Вони мають колись перевести те, що не вдається теперішнім їхнім батькам — обєднання українського народу!

Цю важливу національну справу мусять почати наші діти з дитячих взаємин. Вони повинні взаїмно пізнатися, побуваючи напереміну у гостині в хатах своїх батьків, або в таборах чи вакаційних оселях. Нитки дитячих знайомств, симпатій, знання людей і земель з їхніми скарбами й історичними памятками допоможуть їм багато колись у їхній національній праці.

Хтож повинен і може почати в нас цю виховно-національну акцію?

Ні шкільні, ні освітні товариства, ні політичні партії, бо вони до цього ні організаційно, ні технічно, ні по господарськи непідготовані. Товариство Вакаційних Осель має за багато місцевих обовязків, та за мало фондів. Батьківські Кружки при школах булиб у цій справі найбільше компетентні, але, на жаль, дотепер їх дуже мало і працюють вони індивідуально в роздріб; через те не мають ні потрібного авторитету, ні апарату, ні матеріяльних засобів. Якщоб був у нас уже Союз Батьківських Кружків, міг би він сміло взятися за наладнання цієї акції. В нас уже видвигнено прилюдно думку про потребу створення також Союзу; але, на жаль, досі в цій справі не видно ніякого конкретного почину.

Ми мусимо повести позитивну акцію в тому напрямі, щоб українські діти всіх рідних земель пізналися й наблизилися до себе при допомозі внутрішньої виміни на час вакацій. Можна би вже тепер розпочати акцію, якби окремі українські родини ріжних земель обмінялися вже цих вакацій своїми дітьми.

Рідна Школа повинна би — на мою думку — взяти на себе ролю посередника й організатора цієї виховної ділянки. Незалежно від цього повинна б Рідна Школа виконати завдання, вложене на неї конференцією представників батьківських кружків з 24 квітня ц. р., та довести чим скорше до заснування Союзу Батьківських Кружків. Бо Союз Батьківських Кружків — це, здається мені, одинока установа, що булаб компетентна наладнати й організувати внутрішню виміну українських дітей на час вакацій.

Будуймо наше національне майбуття не декораційними манІфестаціями, але тихою, реальною та органічною працею! До такої праці належить саме ділянка внутрішньої виміни дітей на час вакацій.

Іван Ющишин.

Від афери Доріо до афери „Дойчлянд".

Париж, 1. червня 1937.

I.

У нас у Галичині, може завдяки одній українській брошурі, імя Ля Рока стало далеко популярніше, ніж Жака Доріо. Зовсім навпаки — як тут у Франції, де безперечно популярність Доріо кріпшає, а звізда Ля Рока наче блідне.

Кажуть, що прихильники Ля Рока масово переходять тепер до політичної партії т. зв. „Народньої французької партії" молодого посадника Сен-Дені, Жака Доріо. Французи звуть чоловіка, який політично вибивається „людиною завтрішнього дня", що менш більш відповідає німецькому „дер коменде Ман", отже чоловікові, перед яким стелиться каріера.

Жак Доріо був робітником; нині є він головним редактором великого вечірного щоденника „Ля Ліберте". Він був завзятим комуністом, їздив до Москви, балакав зі Сталіном, співав на знак протесту „Інтернаціонал", коли парляментарна служба виносила його підчас звантюри в салі нарад — нині є він завзятим ворогом комунізму, витає своїх прихильників „римським поклоном", та співає Марсельєзу.

Жак Доріо був, ще як комуніст, автором ідеї створення „людового фронту" у Франції і III. Інтернаціонал викинув його за ті „буржуазні нахили" з комуністичної партії, вважаючи, що проект творити з дрібноміщанством спільний лівий бльок є наскрізь „буржуазною ідеєю".

III-ий Інтернаціонал, як бачимо, змінив згодом свій погляд на справу. І Доріо теж.

Підчас останніх посольських виборів Жак Доріо вийшов послом у робітничому місті Сен-Дені в другім турі голосування, 600 голосами більшости. Проти нього, як проти „ренегата" III. Інтернаціонал проявив цілу свою лють і силу — як бачимо — безуспішно.

Відкликання Доріо розпорядком міністра внутрішніх справ із діловодства посадника, димісія Доріо з діловодства міського радника, — спричинили необхідність нових доповнюючих міських виборів у Сен-Дені. Комуністи думають, що Доріо, нині вже стовідсотковий — як вони кажуть — фашист, утратив багато робітничих голосів. Отже побитий у свому „февдальному замку" Доріо буде і морально знищений, або бодай сильно підтятий в опінії Франції.

Ось і ціла ставка тієї афери. А блискучий французький карикатурист намалював Блюма у спідниці, як тішиться, що Дормуа (міністр внутрішніх справ) стинає голову Доріеві, а з неба глядить на ту сцену „святий Торез" (секретар комуністичної партії) і благословить.

Між іншим ціла та афера є більше весела, ніж сумна і багато вужили би на неї ще в редакції чорнила, якби несподівано не прийшов трагічний відгук афери німецького воєнного корабля „Дойтшлянд".

II.

Французькі комуністи в пропаганді за французькою інтервенцією в Еспанії підшивалися постійно під гасло „хліб, мир і свобода".

Вчора мабуть всі відчули у Франції, що політика неінтервенції міністра закордонних справ Дельбоса врятувала, як досі, Францію від нової воєнної хуртовини. Інтервенційне гасло комуністів навіть „в імя миру" було би вже давно кинуло французьку молодь в окопи чи на „лінію Мажіно".

Можна сміло сказати, що, назагал Німеччина має нині добру французьку пресу. Еспанонімецький конфлікт випав зараз по відізді д-ра Шахта з Парижа — себто у хвилину, коли між Німеччиною і Францією запанувало політичне і економічне відпруження. Кажуть, що розмови між Блюмом і Шахтом дали позитивні наслідки.

Хто є ті еспанські летуни і на чий наказ кинули вони бомби на німецький воєнний корабель? Є сили, яким залежить спровокувати війну на заході Европи. Велика більшість паризької преси вказує нині отверто на СССР, як на спричинника тієї афери. Воєнні кореспонденти оповідають, що серед населення Еспанії панує тепер ненависть до всіх чужинців, бо обі воюючі сторони поспроваджували собі на поміч ріжних міжнародніх професійних аванґюрників, від яких кишить тепер в Еспанії.

Еспанці бажають миру, але шож? мир і війна нині вже не в їх руках.

Юрій Студинський.

Закарпаття.

СКАНДАЛЬНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ „ДРУЖЕСТВА ЗЕМСЬКОГО КАРПАТОРУСЬКОГО ТЕАТРУ" В УЖГОРОДІ.

Як „Діло" вже коротко повідомляло, в неділю 30. травня в жупанаті відбулися загальні збори субвенціонованого „Дружества Краєвого Театру". На зборах явилося коло 120 членів. Збори відкрив губернатор Грабар, що на голову зборів запросив дир. Сулинчака, на провірителів д-ра Гомічкова і Поповича.

Д-р Сулинчак перебрав ведення загальних зборів. Проф. Кайгл по українськи став читати протокол попередніх загальних зборів. Урядовець шк. відділу П. Федор поставив внесення, щоб статути і протоколи писалися „на русском языке". Гренджа-Донський поставив противнесення, щоб велися і надалі по українськи. Вже тут почалася перша перепалка, сварки і крики. Д-р Сулинчак поставив це під голосування і вислід був 64:43 в українську некористь. Вже тут показалося, що фенциківці прийшли зорганізовано і розагітовано. Посол Ревай ствердив, що в минувшині самі „русскіе" запропонували співпрацю, обіцяли місце в управі в пропорціональному числі і т. д., а тепер про це не хочуть знати.

Буря настала при виборах нової управи. Була приготовлена урядова листа, але українців вона не задовольняла. Тому Гренджа-Донський поставив внесення вибрати комісію-матку з пять членів, котрі поставили би листу, що на її підставі мали бути в управі: 3 українці, 3 чехи і 3 русскі. Фенциківці знов поставили противнесення вибрати комісію-матку з трьох членів. Цю комісію вибрано і вона зложила листу з самих „русских". З української сторони висунула вона кандидатуру тільки о. А. Волошина.

На це встав д-р В. Пежанський і сказав, що в інтересі самої інституції бажана співпраця і не треба використовувати тимчасової вигідної ситуації „русских" так, щоб усунути всіх інших. Хай члени ще раз добре це передумають.

Посол Ю. Ревай сказав, що з цієї поведінки видно, що вони простягнену до співпраці руку самі відкидають. Дуже йому жаль, що саме ним розпочата акція угоди українців із русскими вповні збанкротувала.

Після цієї заяви 50 українських делегатів демонстративно покинули салю. Фенциківці так видно, настрашилися своєї перемоги, що при голосуванні перейшла 26 голосами листа урядова, хоча лишились там самі москвофіли і фенциківці мали абсолютну більшість.

На урядовій листі вибрано зпоміж українців директора о. Августина Волошина і фахового учителя В. Батина. Ці вибори переведено в неприсутности членів-українців. Розуміється, такою участю в управі українці не задоволені. Не знати, чи члени українці вибір приймуть чи ні.

МАДЯРИ В СОЮЗІ З „РУССКИМИ".

Професорський збір ужгородської державної ґімназії з руською викладовою мовою ухвалив 15 голосами проти 13 голосів завести для навчання московські шкільні підручники, за якими голосували русофіли разом з мадярами й один чех. Інші чехи здержались від голосування, оправдуючи свою невтральність тим, що це внутрішня справа русинів-українців, до якої вони некомпетентні втручатись.

ЗА УКРАЇНСЬКУ ҐІМНАЗІЮ В БИЧКОВІ.

Вже десять літ домагається ґімназії населення Бичкова, куди посилало би свої діти населення всієї Верховини. Та уряд з відкриттям ґімназії не спішиться тому українська преса Закарпаття закликає мешканців Бичкова не чекати дальше на ласку уряду, а самим приступити до оснування приватної ґімназії. В справі оснування української ґімназії в Бичкові прийняло відповідну резолюцію Педагогічне Товариство в Ужгороді, тому є надія, що бичківцям поможе в цьому ділі ввесь край.

—o—

Хто затопив „Рапіду".

До Аліканте причалило на малому човні 6-ох моряків з еспанського пароплаву „Рапіда", що його на повному морі затопило якесь підводне судно.

На допомогу студентству.

На Фонд допомоги академічній молоді зложили дальше в Адміністрації „Діла“: Марія Ерліхова 1 зол., дир. Ярослав Колтунюк 5 зол., Антін Костишин 5 зол. (всі зі Львова); м-р Роман Стопа, Бидгош, 15 зол., Михайло Геник-Березовський, Коломия, 5 зол., д-р Гр. Чвартацький, Любінь Великий, 10 зол., Іван Коцур, Варшава, 10 зол., за місяці липень і серпень (і що місяця буде складати по 5 зол.), Василь Кункевич, Тарнавка, 10 зол. Сьогодні виказано 61 зол. Разом зложено досі в Адміністрації „Діла“ на допомогу українському студентству 282 зол.

Великий політичний процес у Львові.

15 МОЛОДИХ УКРАЇНЦІВ (-ОК) ПЕРЕД СУДОМ ПРИСЯГЛИХ.

В понеділок 7. ц. м. стануло перед судом присяглих у Львові 15 молодих українців (-ок), яких прокуратор притягнув до відповідальности за злочин державної зради зі ст. 97 § 1. к. з. (приналежність до ОУН); крім того двох підсудних (Павла та Івана Мерцала) за злочин зі ст. 23 і 225 § 1. к. з. (за допомогу до вбивства Михайла Копача і Марії Ковалюківної).

ЛАВА ПІДСУДНИХ

На лаві підсудних засіли: 1) 24-літній **Юліян Дмитерко,** студ. прав з Підберізець пов. Львів; 2) 30-літній **Микола Ласійчук** з Вербіжа Нижнього пов. Коломия; 3) 35-літній **Ізидор Масюк,** студ. прав зі Львова; 4) 24-літній **Осип Бабяк,** переплетник зі Львова; 5) 25-літній **Степан Терлецький,** столяр зі Львова; 6) 23-літній **Кость Арпад Березовський,** студ. зі Львова; 7) 26-літній **Льонгин Іван Теллюк,** студент зі Львова; 8) 23-літній **Василь Іванонько** з Бродок пов. Львів; 9) 23-літній **Омелян Лопунька,** банковий урядовець зі Львова; 10) 25-літній **Павло Мерцало,** кравець з Бартатова пов. Городок; 11) 27-літній **Іван Мерцало,** кравець з Бартатова пов. Городок; 12) 25-літній **Григорій Дячишин,** кравець з Оброшина пов. Городок; 13) 26-літній **Іван Мирон** з Підсоснова, пов. Бібрка; 14) **Марія Мицківна,** студ. торг. курсу зі Львова і 15) 27-літня **Ольга Біда** приватна урядничка зі Львова.

Трибуналові проводить радн. **Дисевич,** як вотанти засідають судді: **Капецький і Бітнер** та запасний суддя **Баліцький.** Обвинувачує прок. **Лашкевич.** Підсудних боронять адвокати: **д-р В. Старосольський, д-р Ст. Шухевич, д-р К. Паньківський, д-р С. Шевчук, д-р Н. Савчак, і м-р Е. Жизневський** — всі зі Львова та адв. **д-р М. Західний** з Бережан.

На салі всього кільканацять людей, майже самі найближчі підсудних.

Розправа почалася в год. 9.50 вильосуванням лави суддів присяглих, розсадженням підсудних та стягненням від них ґенералій. Підсудні тримаються бадьоро, хоч на обличчах деяких видно перевтому, зокрема обох дівчат та підс. Мирона. Перед розправою та підчас перерви свобідно розмовляють зі собою.

Предсідник став відчитувати акт обвинувачення, що має 72 сторінки битого машинового письма. З технічних причин подаємо нині лише першу частину з цього обширного акту обвинувачення.

Що каже акт обвинувачення?

ТАЄМНА ТЕЧКА ЗІ ЗБРОЄЮ

Дня 23. квітня 1935 р. на горбах на Вульці бавилися вихованки з міського заведення сиріт Ю. Сохацький та Е. Чайковський і в ярі найшли скіряну течку з револьверами та два пакунки. З течки забрали один револьвер і повідомили при вул. Набеляка стрічного поліцая К. Мазяка про нахідку течки і пакунків. Повідомлений слідчий виділ вислав пол. аґента Яна Жака, який з пол. аґентом Рачинським ствердив, що у скіряній течці було 5 револьверів: 2 марки „Орґеш“, один „Ф. Н.“ та один Фромер — всі калібру 7,65 і револьвер „Віктор“ кал. 6.35, маґазинок без набоїв, 8 револьверових куль кал. 7,65, одна кал. 6,35, штилет, футерал на револьвери, боксер, пара рукавичок, 2 пари окулярів, вітрівка. В однім пакунку були військові підручники („Тактика піхоти“, „Розвідча служба та протилетунська охорона“ і т. д.), а в другім 51 примірників бюлетину З. О. В. з березня 1935 р., що його видавала опозиційна ґрупа в ОУН.

ДВА ТРУПИ.

Того самого дня, себто 23. квітня 1935 р. коло год. 11-ої передполуднем Ст. Пизьо, Фр. Пизьо і Матвій Цали найшли біля потічка на сіножати т. зв. „Шимбарки“ в Рісній Польській два трупи: мужчини і жінки у віці 20 до 25 років. Повідомлена поліція знайшла при тілах 5 вистрілених лусок кал. 7,65 і 2 вистрілені кулі кал. 7,65. Виявилося, що вбитими були: студ. Михайло Копач зі Солонки та його наречена Марія Ковалюківна, донька о. Т. Ковалюка, пароха зі Скнилова. Секція тіла виявила, що до М. Копача і до М. Ковалюківної віддано по три смертельні стріли з близької віддалі, а саме у правий висок, карк і грудну клітку. Слідство виявило, що бл. п. Ковалюківна і Копач переходили через сіножать „Шимбарки“ дня 22. квітня 1935 в полудневих годинах і тоді їх застрілено.

ІСТОРІЯ З НАМАГАНИМ ВБИВСТВОМ У ПІДБЕРІЗЦЯХ.

Дня 21. квітня 1935 р. вечором повідомлено станицю поліції у Винниках, що того дня прийшло двох мужчин до Підберезець і кількома наворотами приходили на подвіря Григорія Дмитерка та допитувалися за його сином Юліяном не подаючи причини свого приходу. Тимчасом Ю. Дмитерко заглянувши крізь вікно ствердив, що їх не знає і тому не виходив до них. Одночасно став підозрівати їх про лихі наміри тимбільше, що його брат Михайло Дмитерко ствердив, що вони озброєні в револьвери. Коли-ж невідомі мужчини далі приходили допитуватися за Ю. Дмитерком він вийшов вкінці з хати зі своїм братом Михайлом та його 4-ма товаришами, розброїли обох мужчин і завели їх до хати Григорія Дмитерка. Від них відобрали 3 револьвери з набоями, 2 штилети, автомобілеві окуляри, коробку з паприкою і фотографію Ю. Дмитерка. Хоч Ю. Дмитерко підозрівав обох мужчин, що вони хотіли його вбити, увільнив їх, а поліції доніс, що оба притримані втікли через вікно використавши його неувагу.

ОПОЗИЦІЙНА ҐРУПА В ОУН.

Переслуханий батько бл. п. Ковалюківної о. Тимотей зізнав — каже далі акт обвинувачення — що його донька перебувала від червня до грудня 1934 р. в арешті під замітом приналежности до ОУН. По своїм звільненню ходила на кравецькі курси у Львові і часто стрічалася з бл. п. Копачем. Цьому не радий був, бо підозрівав Копача у приналежности до ОУН. і побоювався, що донька під його впливом вестиме революційну діяльність

Знову Володимира Ковалюківна, сестра бл. п. Марії зізнала — читаємо в акті обвинувачення — що бл. п. Копача єднала з її сестрою глибока любов та організаційні звязки. З їх оповідання знає, що після масових арештувань членів ОУН. у літі 1934 р. ця організація припинила свою діяльність. Члени, які залишилися

В. НАГЛЮЧ-БОМЦ.

Останній старт Гараська Черепахи.

I.

Великоміськими тротуарами проходила залютна дзиґа-весна та роздавала білі китиці запашних конвалій. Сміявся кармін жіночих уст і щічки рум'янились розквітлим бузком.

Я сидів саме за редакційним столиком і мучився над статтею „Дещо про королеву спорту — легкоатлетику“, як почув:

— Редактор Бомц до телефону!

Якеж було моє здивування, коли у слухавці загремів добре відомий „пробовий“ бас:

— Гаравд, Федьку! Маю до тебе незвичайно важну справу!

— Ах, це ти Гараську! Невимовно тішуся...

Гарасько Черепаха був моїм товаришем із шкільної лавки і нас лучили сильні нитки приязні. Тепер, хоча він студіював ветеринарію, ми зустрічались досить часто на спортових грищах; Гарасько був завзятим бігуном, я-ж спортовим репортером.

— Дорогий Федьку! — гудів дальше в телефоні Черепашин бас. — Ти не маєш зеленого поняття, що це за дівчина! Зрозумій, що цей біг це моє „бути, або не бути“. Ліда поставила справу рубом. Виграє він або я! „Мурин“ стартує, а я мушу його перемогти!

— Гм!... — я не знав, що казати. — Чи ти, втнеш біг на 3.000 м.?

— Вірю!! — загреміло в слухальці, аж мене заболіло вухо. — Мушу виграти і кінець. Але ти повинен мені помогти.

— Я?! В який спосіб?

— О, це важлива справа! Може зустрінемося сьогодні пополудні й обговоримо усе?

Журналістичний нюх інтуїційно вічув якусь сензацію і я згодився. Гарасько Черепаха був гарячим хлопцем і його любовно-спортовий старт заповідався цікаво. В чому міг я йому помогти? Як виглядає та Ліда, що так запалила Гараськове серце? До легкоатлетичних змагань лишалось тільки три дні. Як все це випаде?

Словом — я був цікавий як баба.

І того дня, покидаючи редакцію, я не забув подати до часопису коротку, але під сензаційним заголовком замітку: „Невже наш Овенс стане і рідним Льовельоком?!“

II.

Надійшов день Гараськового старту. Весняна неділя; одна із тих, що манять свіжою зеленю і новими, жіночими капелюшками.

Я спішно прямував парковими алеями на грище і не міг собі ніяк пригадати, чи до „вічного пера“ натягнув чорнила чи ні. Нараз почув низький голос:

— Федьку! Зажди, друже!

Я оглянувся і став мов укопаний. З бічної алеї зближався Гарасько Черепаха з якоюсь дівчиною „попід руки“. Обличчя легкоатлета сяло радістю і захопленням. „Ліда“ — мигнуло мені в голові.

Справді це була вона. Елеґантний, весняний костюм робив її ще стрункішою і дискретно передавав принадність її постаті. Та найважніше це очі. Чорні з гранатовим відблиском. Розумієте? Великі гранатові очі.

Ми пішли втрійку на грище.

— Дорогий Федьку! Я мушу йти зараз до роздягальні. Заступиш мене коло Ліди?

— З найбільшою приємністю. Якщо потраплю... — та ґранатові очі глянули так, що я умить повірив, що зумію.

Ми заняли місце на трибуні, в журналістичній льожі. На мому обличчі появився самовпевнений усміх, бо я виразно бачив, як товариші-репортери приглядались моїй товаришці та перешіптувались між собою. Редакторові „Спортових Вістей“ заскреготіли на мить зуби. Мабуть від оскоми.

Ліда звернулась до мене:

— Хто переможе на вашу думку, пане Федьку?

— Трудно мені сказати — всміхнувся я. — Гарасько безконкуренційний на короткі дистанси, оце вперше стає до 3.000 метрів. Але кохання творить чуда...

— Думаєте?... — і гранатові очі подивилися так, що мені пробігли по спині мурашки.

— Так! — Я почув, що сам починаю горіти — повірте, що колиб я був знав, що ставка сьогоднішнього бігу така цінна та чудова — я сам був би стартував.

У відповідь дівчина вдарила буцімто ображено своєю рукавичкою мене по руці. Знаємо ми такі маневри!

Врешті надійшов Гараськів біг. Серед публики помітне було зацікавлення. На старт

на волі запевняли, що політична ситуація вимагала припинення організаційної діяльности. З тим становищем бл. п. Копач не погоджувався та обстоював за поглибленням революційної діяльности при помочі актів саботажу і т. д. На цьому тлі в ОУН. повстала опозиційна група, що почала видавати свій орган п. н. „З. О. В.“ Його редагував бл. п. Копач і він теж був фактичним керманичем згаданої радикальної групи ОУН. Від нього теж довідалася, що найкращим його товаришем є Ю. Дмитерко. Крім цього працював організаційно з її сестрою бл. п. Марією та Володимиром Мельником.

В половині квітня 1935 р. В. Ковалюківна була в помешканню бл. п. Копача, який скриваючися перед поліцією випровадився з початком квітня зі Львова до Рудна і показував їй тоді кілька револьверів, що їх переховував у себе. Довідалася теж від нього, що він пізнав „бережанця“, ідейного і відданого йому чоловіка, який згодився зорганізувати в бережанському повіті експропріяційний напад. З цією метою передав „бережанцеві“ зброю, що її переховував у себе і примірники бюлетину „З. О. В.“ до дальшого поширення. Дня 21. квітня 1935 р. коло год. 9-ої вечором прийшов бл. п. Копач до бл. п. Марії і Володимири Ковалюківної та оповідав їм, що того дня прийшов до білогорського ліса на стрічу з „бережанцем“, але замісць „бережанця“ побачив двох або трьох мужчин, які бігли за ним і навіть віддали кілька револьверових стрілів. Тому не вернувся вже до свого помешкання і переночував за згодою у стодолі п-ства Ковалюків. Чергового дня, себто 22. квітня 1935 р. вийшов коло год. 9-ої з бл. п. Марією Ковалюківною до Рудна, щоб забрати річи зі свого помешкання. В січні 1935 р. бл. п. М. Ковалюківна оповідала своїй сестрі, що стрінула у Львові одного мужчину, який в розмові на тему організаційних справ ОУН. висловився, що якщо в ОУН. повстане якась окрема група, то він каже вистріляти її учасників як псів. Оглянувши револьвери найдені на Вульці — каже далі акт обвинувачення — Володимира Ковалюківна казала, що деякі з них бачила в помешканню бл. п. Копача. На основі розсліду інституту судових експертиз у Варшаві стверджено, що луски кал. 7.65 найдені на місці вбивства бл. п. М. Копача і М. Ковалюківної походять з револьверів „Орґеш“, що їх найшли вихованки в ярі на Вульці. Отже — каже акт обвинувачення — їх з іншими револьверами, брошурами і бюлетином „З. О. В.“ передав бл. п. Копач „бережанцеві“, про що говорив В. Ковалюківній.

ІСТОРІЯ З МАШИНОЮ ДО ПИСАННЯ.

Переслухана Ольга Біда — читаємо далі в акті обвинувачення — зізнала, що знала бл. п. Ковалюківну, яка принесла дня 15. квітня 1935 р. до її помешкання машину до писання „Континенталь“ з українськими черенками і продала її дня 16. квітня 1935 р. п. Ю. Ломазі за 100 зол. кажучи, що машина є її співвласністю і О. Біди. Одночасно на домагання п. Ломаги М. Ковалюківна підписала відповідну заяву не власним прізвищем, але як „Ірина Войцун“. Цю заяву підписала теж О. Біда.

МАНДІВКА З ТЕЧКАМИ.

Далі акт обвинувачення каже, що дня 19. квітня 1935 р. О. Біда стрінула бл. п. Ковалюківну в місті і на її прохання переховала до вечора скіряну течку. Того дня коло год. 6.30 вечором бл. п. Ковалюківна застукала до помешкання п. Котів при вул. Білінських і пішла з п. О. Бідою у напрямі вул. Листопада. Там на розі вул. Листопада і Шимоновичів бл. п. М. Ковалюківна просила п. О. Біду, щоби з її течкою пішла в год. 7-ій вечором на вул. Чвартаків і вручила її жінці, яка запитається п. О. Біду „котра година“, а по відповіді „за пять сема“ скаже гасло „хмара“. Акт обвинувачення каже, що так теж сталося, бо п. О. Біда пішла на вул. Чвартаків, де приступила до неї молода жінка й обмінявшись умовленим гаслом забрала течку питаючись, чи не має ще чого їй вручити. О. Біда сказала тій жінці, щоб ще того самого дня, себто 19. квітня 1935 р. в год. 8.30 вечором прийшла на вул. Шевченка, де вручить їй пакунок. З черги О. Біда стрінулася з бл. п. Ковалюківною на розі вул. Шимоновичів і Потоцького, пішли на вул. Зелену, де бл. п. Ковалюківна метнулася в якусь бічну вуличку і за хвилину вернулася з двома пакунками. На її прохання п. О. Біда умовила стрічу зі згаданою молодою жінкою на черговий день в околиці вул. Сапіги, щоби передати їй там один пакунок. На вул. Шевченка О. Біда стрінула згадану жінку, вручила їй два пакунки від бл. п. Ковалюківної, відобрала скіряну течку, в якій „передала їй зброю при вул. Чвартаків“ та умовила з нею стрічу на другий день на год. 9. рано в костелі св. Марії Магдалини. Опісля оповіла про все бл. п. Ковалюківній, умовилася з нею на год. 6-ту рано до церкви св. Юра, де у другій лавці праворуч мав лежати пакунок для О. Біди. Дня 20. квітня 1935 р. О. Біда побачила в церкві пакунок, а що хотіла висповідатися, попросила свою товаришку Ірину Сидорів, щоби забрала його до себе, якщо швидко не зголоситься по нього. Так теж сталося. Перед год. 9-ою О. Біда стрінула по дорозі до помешкання І. Сидорів при вул. Шептицьких ч. 1 а її сестру Янину Войцун, яка теж видала їй пакунок позичаючи ще течку своєї мами. Опісля О. Біда занесла пакунок у течці до костела св. Марії Магдалини і передала його згаданій жінці з вул. Чвартаків. Скіряну течку, що її найшли хлопці в ярі на Вульці пізнала О. Біда та Я. Войцун як власність матери Я. Войцун. Знову течку, найдену при тілі бл. п. Ковалюківної О. Біда пізнала як ту, що її передавала зі зброєю дня 19. квітня 1935 р. невідомій жінці при вул. Чвартаків.

МУЖЧИНА З РАНЕНОЮ НОГОЮ.

Дня 6-го червня 1935 р. — каже далі акт обвинувачення — поліція перевела ревізію в помешканні Янини Кіт, де застала молодого мужчину в ліжку з перевязаною раненою ногою. Виявилося, що це був Володимир Герета, який заявив, що пострілився в помешканні своєї любки Мицьківної на тлі нещасливої любови. Опісля Герета признався, що є членом ОУН. від 1933 р. Від 1934 р. перебував у Львові, бо ходив на торговельний курс „Р. Ш.“ при вул. Хшановської ч. 9. В жовтні 1934 р. викликав його зі школи невідомий мужчина, обмінявшись організаційним гаслом заявив йому, що Герета дістане інше організаційне гасло, а саме „Зелений Клин“, а відзовом буде „зазуля“. З кінцем листопада 1934 р. викликав Герету зі школи невідомий мужчина, виявив гасло „Зелений Клин“ і заявив, що Герета буде йому організаційно підлягати. З ним стрічався Герета ще кілька разів і розмовляв на організаційні теми, а саме що ОУН припинила свою діяльність з огляду на близький процес за вбивство мін. Перацького.

ПЛЯНИ КОПАЧА.

З кінцем березня 1935 р. Ґерета стрінув у брамі при вул. Хшановської ч. 9. невідому молоду дівчину, з ясним волоссям, яка питалася за ним. Тому Ґерета приступив до неї і вона обмінявшись організаційним гаслом поручила йому, щоб на другий день чи теж за кілька днів пішов в означеній годині на вул. Вулецьку та приступив до мужчини, який буде їсти карльсбадську лісочку. Ґерета пізніше довідався, що згаданою дівчиною була Марія Ковалюківна, а мужчиною, з яким стрінувся при вул. Вулецькій, Михайло Копач. З ним Ґерета стрічався кілька разів, здебільша у Стрийськім парку, і розмовляв про ідеольогію та відносини в ОУН. М. Копач підкреслив, що не погоджується зі становищем інших членів, на думку яких треба припинити діяльність організації. Навпаки ОУН — говорив М. Копач — повинна змагати до перманентної революції. В міжчасі Герета стрінувся з мужчиною, з яким сконтактувався в листопаді 1934 р., якого називав „зверхником“ і засував йому хід розмови з одним членом, який мав інші погляди на акцію ОУН. Чергового дня „зверхник“ оповів Гереті, що він сконтактувався з Марією Ковалюківною та Михайлом Копачем, які є віддавна членами ОУН і навіть заслуженими. В останніх часах Копач і Ковалюківна зорганізували в ОУН опозицію, що не піддавалася приказам організації і вела окрему політику. Переговори у справі ліквідації цієї опозиції не довели до нічого. „Зверхник“ заявив, що опозицію зорганізовану Копачем і Ковалюківною слід зліквідувати і доручив Гереті слідити Копача, щоб видістати від нього зброю, літературу й евентуально машину та таким чином „розброїти групу Копача“. Згідно з приказом „зверхника“ Герета вдавав перед Копачем його прихильника і він розкрив перед Геретою свої пляни. Отже Копач заявив йому, що має вже зорганізовану ґрупу між своїми прихильниками на все готових. В його ґрупі мусить панувати безоглядна карність і дисципліна. Додав, що в Карпатах зорганізує „табор“ для боєвого вишколу членів організації. Боєвий реферат у „таборі“ мав обняти Копач, ідеольогічний Ковалюківна. По закінченю „табору“ його організація мала приступити до активних виступів, щоб доказати, що ОУН не зліквідована. Копач запевняв, що має вже навіть кілька кільоґрамів вибухових матеріялів і зброю. Заявив, що має намір висадити памятник А. Міцкевича у Львові, зорганізувати атентати на життя вищих достойників, зокрема суддів, які брали участь у розправі за вбивство мін. Перацького. Таким чином група Копача мала опанувати дотеперішню ОУН. Крім того Копач плянував свій виїзд за кордон, щоб навязати безпосередній контакт з проводом ОУН за кордоном. Ті проєкти Копача Ґерета звсував „зверхникові“, який заявив йому, що Копача рішуче не можна допустити до діяльности і тому треба його унешкідливити. Отже, щоб видобути вибухові матеріяли і зброю від Копача Ґерета заявив йому, що зорганізує напад на касу тартаку в Потуторах і збіжеві подільські магазини, щоб одержати більшу готівку. Копач погодився на проєкт Герети, який знову повідомив про все „зверхника“, кажучи, що ні зброї ні літератури „З. О. В.“ не буде переховувати у себе. „Зверхник“ доручив йому сконтактуватися зі студенткою торговель-

---

вийшла громадка змагунів. Обидва суперники звернули на себе відразу увагу. Смаглява, струнка, мов у фінляндських бігунів сильветка „Мурина“ та його спокій вказували, що він у середньо- й довгодистансових бігах почувається „як риба в воді“. Зате Гарасько поводився неспокійно. Очі горіли йому внутрішнім огнем і він нервово пробував свої мязи.

— На старт! готові! Бах!.. — Гримнув стріл і жбурнув бігунів вперед.

Громадка бігунів стала видовжатись у форму вужа. „Мурин“ біг спокійно посередині. Гарасько почав висуватись на чоло. Тоді частина публики стала скандувати:

— Че-ре-па-ха тем-по!! Га-рась-ко тем-по!!!

Це демпінгували Черепаху його товариші. Між ними доглянув я одного знайомого техніка, що держав у руках велику китицю тюльпанів. „Гарасько спритний хлоп — подумав я собі — навіть цвіти замовив для себе“.

А на біжні завзятї боротьба тривала дальше. На червоному мов у рака Черепашному обличчі малювалось завзяття і воля перемоги. Він зціпив зуби і накинув гостріше темпо. Змагуни пробігли саме перше окруження і зблизились до трибуни.

— Бра-во Гараську! Темпо!!

Гарасько глянув в одній хвилині на нашу льожу. Не знаю, що вичитав у ґранатових очах, але рванув вперед мов вихор. „Мурин“ плив довгими ногами мов машина та вже наступав Гараськові на пяти. Черепаха оглянувся і щосили „дав ногам знати“.

— Диві ь половина а Черепаха фінішує!

Справді Гарасько „рвав під своїми ногами землю“. Летів мов стріла і лишав суперників далеко позаду.

Пробігли третє окруження. Та Гараськові сили зовсім вичерпалися і він виразно „спух“. „Мурин“, що його Черепаха лишив був далеко позаду, біг гостро і з кожною хвилиною зближався до нього. Гарасько гонив останками сил.

— Мурин, фініш!! — Гарасько темпо!.. — ревіла трибуна.

На кільканацять метрів перед метою розігралась трагічна боротьба за першенство: „Мурин“ зрівнюється з Черепахою, минає його! Ось перед очима біла стяжка, хвилина —

Не знаю докладно, як це сталось. Пізніше одні говорили так, другі сяк. Противники Гараська твердили рішуче, що він в одній хвилині підложив „Муринові“ ногу, аж той зробив „сальто-мортале“; прихильники-ж впевняли, що Черепаха, зовсім виснажений упав непритомний перед самою метою під Муринові ноги.

Повстав крик і метушня. Публика мов ріка крізь гать прорвалась на грище. Метушня перемінилась в загальну бійку.

Я зірвався на рівні ноги, бо товариші-репортери вже гнались у сторону юрби.

— Пане Федьку! Що це? Я боюся! Ах!.. — і я почув у раменах солодкий тягар Лідиного тіла.

Вітер надніс червоно-жовті пелюстки тюльпанів. Певне з китиці техніка призначеної для переможця...

(Докінчення буде).

…них курсів М. Мицківною та передати їй зброю і літературу від Копача. Герета сконтактувався з М. Мицківною в половині квітня 1935. р. і доручив їй, щоб 17. або 18. квітня відобрала пакунки при вул. Чвартаків від молодої жінки. Одного дня Мицківна заявила Гереті, що дістала лише один пакунок.

ВІДВІДИНИ В КОПАЧА.

Дня 20. квітня 1935. р. Герета поїхав до Рудна до Копача і повідомив його, що дістав лише частину матеріялів. Копач відповів Гереті, що вислав йому 8 револьверів і пачку „З. О В-у". Саме тоді ввійшла до помешкання Копача М. Ковалюківна і принесла ріжні хемікалії, кажучи, що придадуться їм до конспіраційної праці при писанні грипсів. Того самого дня Герета стрінувся зі своїм „зверхником" на Цитаделі та оповів йому про свою балачку з Копачем. „Зверхник" доручив Гереті забрати від Мицківної 3 револьвери та вручити їх мужчині при вул. Лазаря і вказав на нього, який стояв оподалік з боку. Герета з Мицківною виконали приказ. Після того Герета дістав дальший приказ від зверхника, а саме, щоби чергового дня, себто 21. квітня 1935. р. забрав від Мицківної всі револьвери і вручив їх в год. 9. рано на Богданівці двом мужчинам, які ждатимуть на нього біля фабрики „Луна". Герета з Мицківною виконав цей приказ, але зброю вручив двом мужчинам щойно в недалекім білогорськім лісі, щоб не ввертати на себе увагу на отвертім місці. В лісі дав їм 3 револьвери і набої, а течку з двома револьверами звернув Мицківній, яка вернулася негайно до міста. Після того Герета пішов з обома мужчинами до Рудна через ліс. На краю ліса позичив собі від одного мужчини плащ, кашкет та окуляри в роговій оправі і пішов до помешкання Копача.

Одначе його не застав і в лісі ждав на Копача кілька годин безуспішно. Вкінці вернувся до Львова, а оба мужчини відійшли в глибину ліса. Не знав теж, яке завдання мали виконати. Дня 22. квітня 1935. р. вполудне Герета стрінув у Стрийському Парку одного з мужчин, з яким був у білогорському лісі і дістав від нього револьвери, що їх вручив попереднього дня. З ними Герета пішов до помешкання Мицківної, де застав Богдана Мельника. По його відході передав револьвери Мицківній, щоб їх сховала. Одночасно хотів їх розладувати і тоді припадково зранився в ліву ногу. З перевязаною ногою поїхав з Мицківною і О. Будником до лікаря д-ра М. Панчишина, від якого довідався, що треба доконче перевести операцію ноги. Тому Герету відвезли до хірурга д-ра Т. Бурачинського, який дня 23. квітня 1935. р. виняв йому в лічниці кулю з ноги. Опісля Герета випровадився від 25. квітня 1935. р. до п-ства Котів при вул. Господарській, де його теж поліція арештувала. Герета заперечив будьто би брав якунебудь участь в убивстві бл. п. Копача і Ковалюківної, в замаху на Дмитерка. Заявив, що не знає ні свого „зверхника" ні осіб, з якими на його приказ сконтактувався 20. і 21. квітня 1935. р. Сам Герета помер 14. січня 1936. р. у загальному шпиталю у Львові на сухоти.

(Докінчення акту обвинувачення у черговому числі.)

Зізнання підсудних.

В год. 2. почала зізнавати підс. **Ольга Біда.** До ОУН не належала, але з преси знає, до чого змагає ОУН. Ковалюківну пізнала при кінці грудня 1934. р. при нагоді допомоги політичним вязням. Це не була приязнь, лише добра знайомість. Ковалюківна принесла до неї машину до писання, бо хотіла навчитися писати на машині. Одначе вже по трьох днях Ковалюківна заявила, що мусить продати машину. І дійсно продала її п. Ю. Ломазі. Не вміє вияснити, чому підписала посвідку для п. Ломаги як співвласничка машини. На питання предсідника чому носила пакунки, підсудна відповідає, що робила це для товаришки. Опісля переповідає як діставала і передавала невідомій жінці пакунки і книжки. Підс. Мицківної раніше не знала. На питання прокуратора каже, що її брат засуджений за участь у замаху на Східні Торги і перебуває ще у вязниці. На питання обор. д-ра В. Старосольського каже, що зробила одного разу невеличку прислугу Ковалюківній.

Підс. **М. Мицківна,** висока пристійна чорнявка призналася до приналежности до ОУН і знає, до чого ця організація змагає. Потвердила частинно закиди акту обвинувачення, але подробиць не пригадує собі. Герета не був ні її зверхником ні нареченим. На питання предсідника чи занесла би револьвери, якби знала, що з них застрілять Ковалюківну, підсудна не дає відповіди. По кількох питаннях прокуратора заявила у відповідь д-рові Ст. Шухевичеві, що в білогорськім лісі не бачила нікого крім Герети. Не чула теж, щоб він розмовляв з якимись мужчинами, бо була там ледви кілька хвилин. На питання обор. д-ра В. Старосольського каже, що до ОУН вступила на 2 місяці перед своїм арештуванням. Хто її зверхником бував — не скаже.

По її зізнаннях предсідник відложив розправу до вівтірка 9. год. рано.

Тільки освітою, культурою і вихованням здобудемо кращу долю. Не жалуймо датків на скріплення освітніх змагань.

Рідношкільна молодь виявляє свою справність.

2.130 ДІТЕЙ НА МАЙДАНІ СОКОЛА-БАТЬКА.

Як кожного року, так теж і цього уладила Рідна Школа попис молоді своїх шкіл. Рідношкільні свята молоді у Львові мають уже свою традицію і кожного року збирається на майдані Сокола-Батька непроглядна юрба народу, щоб подивляти і тішитися фізичною справністю своєї молоді.

Вже на годину перед початком свята переїздили вулицями Львова спеціяльні трамваї з передмість, заповнені ріжнокольоровим цвітом молоді. Всі інші трамваї були теж заповнені, так, що добитись у них місця було справді важко. Одночасно й піші мандрували з усіх передмість. Перед входовими воротами вже на пів години перед початком був натовп, одначе треба признати, що аранжери заздалегідь подбали, щоб не було неладу і вхід на площу, не зважаючи на безперервну хвилю людей, відбувався швидко та спокійно. Погода по цілому тижневі поправилась і попис відбувався у прегарному червневому соняшному пополудні. Перед 4. годиною були вже заняті майже всі сидячі місця, а вали по обох боках грища обліпили густо глядачі.

ДЕФІЛЯДА.

Вся молодь зібралася на т. зв. видолинку. На площу приїхала вона вже в год. 3.30, а в год. 3.55 стояв уже перший відділ молоді при вході на майдан, готовий до дефіляди. Точнісько в год. 4. вмашеровують окремі відділи рідношкільної молоді зі своїми прапорами під звуки орхестри на визначені лініями і хоруговками місця на площі. Ідуть діти львівських захоронок, всенародніх шкіл, ґімназій Р. Ш. зі Львова, торговельної школи зі Львова, народніх шкіл Р. Ш. зі Самбора, Стрия і Радехова, ґімназій Р. Ш. із Дрогобича, Яворова, Тернополя, Станиславова, Стрия і Самбора.

Всі дівчата в народніх одягах, або ясно-кремових суконках-туніках, перепоясаних крайками.

Ідуть лави за лавами рівним кроком довкола площі і переходять попри почесні місця, на яких засіли визначніші наші громадяни з головою Р. Ш. дир. Д. Коренцем та сеніором українських діячів д-ром Костем Левицьким у проводі.

Обійшовши майдан, поодинокі відділи входять на площу, а хорунжі стають із прапорами перед почесною трибуною. За хвилину орхестра грає гимн-молитву „Боже Великий Єдиний" і ріжноцвітна повінь дитячих постатей шле свої молитви рухами до небес. Колиж молодь паде навколішки і з німою любовю клонить голови до матері-землі, із ріжнокольорової маси зарисовується могутня форма нац. гербу.

ВПРАВИ Й ПОПИСИ.

Після дефіляди і молитви йшла швидко без перерв точка за точкою. Спершу відбувалися вправи-гри „наших найменших", дітей захоронок та з І. і ІІ. кляси народніх шкіл. Відтак дітвора всіх шкіл зі Львова і краю, виконала гуртові вправи укладу проф. І. Боберського. Море жовто-блакитних хоруговок миготить ритмічним рухом у повітрі. Всі вправи, з них деякі дуже важкі (дві останні), виконала молодь, заповнивши буквально всю площу, незвичайно справно.

ПІСЛЯ ПЕРЕРВИ.

Після перерви молодь усіх шкіл Р. Ш. зі Львова і краю виконала історичні пісні в укладі д-ра Б. Кудрика, під диригентурою проф. Б. Гриневецького у супроводі орхестри. Імпонували своїм голосовим матеріялом альти.

Як чергова точка відбулися вправи дівчат ґімназій Р. Ш. зі Львова і краю. До цих вправ станули дівчата в описаних вже суконках-туніках. Всі ритмічні вправи виконали учениці бездоганно.

Прегарною точкою були теж вправи зручности у виконанні учнів львівської Торговельної Школи. Ці вправи — це ефектовні і складні вежі, що їх виконали учні під проводом проф. Т. Білостоцького.

Як остання точка відбулися „гагілки". Відтанцювали чи пак вивели їх учениці дівочих ґімназій зі Львова і краю у прегарних, іноді навіть дуже стилевих народніх одягах.

Пізнім вечором закінчилося свято молоді і тисячі народу почали пиняво, немов ждучи на ще якісь точки, розходитись домів.

ЗАГАЛЬНЕ ВРАЖІННЯ.

Не тільки прегарна погода і точний початок цієї імпозантної імпрези причинилися до гарного настрою присутніх. Справність усіх виконавців, орґанізаторів, впорядчиків, безперервність у виконуванні поодиноких точок причинились до цього, що кожний відходив із майдану С.-Б. з повним вдоволенням та з вірою, що праця Рідної Школи даватиме завжди якнайкращі успіхи. За взірцеве переведення цього свята належиться щира прилюдна подяка не тільки учительству й орґанізаторам, але перш усього самій молоді, яка своєю справністю налила в щерть українські серця радістю й бадьорістю.

Р. Сл.

Страйкарі стріляють до тих, що хотять працювати.

Страйкові стійки намагались не допустити до фабрики „Республиканської сталевої компанії" у Шікаго робітників, які не прилучились до страйку. Дійшло до перестрілки (100 стрілів), але ранених нема. Робітники, які працюють, дісталися до фабрики. Також у Кентені дійшло до перестрілки між робітниками і страйковими стійками — ранених нема.

До найбільшого загострення на тлі страйку металевих робітників дійшло у містах Воррен і Янставн. У Воррен 1.800 робітників працює постійно у фабриці, не покидаючи її. Поліційні сили подвоєно, щоби не допустити до евентуальних насильств з боку страйкарів. До фабрики у Янставні „Республиканська сталева компанія" хоче спровадити страйколомів з інших стейтів. Страйкарі приготовляються до реакції.

У Найлс літаки довозять харчі для страйколомів. Хтось стріляв. За те арештовано кілька осіб, опісля випущено їх за кавцією. Населення Янставну зорганізувало порядкові комітети, щоби боронитись перед насильствами. Суд заборонив страйковим комітетам озброюватися.

—o—

Розмови Бльомберґ—Мусоліні.

Римські німецькі кола інформують, що підчас недавних римських розмов Бльомберґ повідомив Мусолінія подрібно про свої недавні розмови в Берліні з представниками англійських і французьких військових кол. Крім того обговорено питання Еспанії, головно з військового погляду та питання дозброєння Мадярщини згідно з розмовами, що їх перевів Бльомберґ у Берліні з мадярським міністром оборони і навязуючи до недалекої поїздки Бльомберга до Будапешту.

Німецькі круги підкреслюють, що розмов Бльомберга в Римі не слід вважати виразником військового союзу Італії з Німеччиною. Це лише доповнення до співпраці осі Берлін—Рим в усіх інших ділянках не спрямоване проти жадної держави.

СТОРІНКА БЕЗ ПОЛІТИКИ.

Край, де нема „посивілих дівчат“, вічних довжників
і де засудженці самі кладуть голову під меч.

Сіям, це така чудесна країна, що й сьогоднішньому европейцеві видається, буцімто вона молоком і медом тече. Особливо ласкава вона для т. зв. кращої половини людського роду. Ніяка сіямська дівиця не побоюється, що, мовляв, прийдеться їй посивіти в дівках. Коли мине їй грицять, а не найдеться добровільний звеличник її принади, тоді така кандидатка до подружнього стану вступає до окремого дівичого полку, що підчинений самому сіямському королеві. Його вже в тім голова, щоб така невіста стала жінкою, а далі, дасть Бог, матірю. Автім король має незвичайно просте завдання. Йде до вязниці, де відсиджують кару вязні, за виїмком важких злочинців й питається кожного з них, що він волить: жінку, чи коротати серед мурів свій вік. Ясно, що менше зло куди кориснійше й вінчання готове.

Не дай Боже, коли якийсь сіямський громадянин довше, як три місяці довгу не віддає. Віритель має право наказати його увязнити або приневолити відробити довг. Не тільки сам довжник, але його батько, жінка та навіть діти відповідають солідарно за батькову легкодушність. Тому то й нема в Сіямі випадку, щоб такий довжник чкурнув собі у широкий світ, залишаючи вірителя із векслем у руках: буде все таки кому відробити і відпокутувати за довг.

Виконання кари смерти в сіямському царстві також незвичайне та несамовите, як і всі інші тамошні обряди та звичаї. Бідного засудженця будять до схід сонця та закутого з кайданах ведуть у святиню, де запалюють довкруги нього сотні свічок. Передтим пригадує ще кандидатові на небіжчика сіямський духовник, що не вільно йому про ніщо інше думати, тільки про свою нікчемну душу. Згодом дають йому сніданння, бодай чи не найвибагливіше, яке він колинебудь їв.

Цілою „церемонією“ кермують два кати, з яких один ховається в кущі, а другий, одягнений в ясно-червоний жупан, веде засудженця на місце страчення та велить йому покластися на бананових листках, щоб, мовляв, зовсім відділити його від землі. Тоді наступає сама екзекуція. Засудженця всаджують головою до отвору та напихають вуха глиною, після чого наступає одно- або й двогодинна перерва. Йде про те, щоби згідно з сіямським законом засудженець сам поклав голову під кинджал. Справді по якомусь часі приходить такий мент під впливом втоми і тоді вискакує зпоза кущів кат ч. 2 та гострим мечем розпанахує шию засудженого. Вкінці обох катів скроплюють „свяченою водою“, щоби, мовляв, увільнити їх від душі грішного небіжчика...

Машина до фальшивих підписів.

У Монтреалю відкрила тамошня поліція зовсім припадково машину, яке, колиб її не були в пору відкрили, булаб накоїла чимало лиха.

Один урядовець працював довгі роки в одній великій банковій фірмі. Його завданням було провірювати правдивість підписів на чеках заки каса виплатить за них гроші. Підчас своєї довголітньої праці осягнув він таку вправу, що став просто мистцем у своїй професії і вмів підписи так докладно розріжняти, що помилка була майже виключена. Як довго він працював обмежувався тільки до цього, що своїм товаришам показував як легко можна підробляти підписи. Колиж згодом стратив він свою посаду, впав на думку використати своє знання і свій досвід для власної користи. Одначе поліційне слідство не дозволило йому виконати свого пляну. Його арештували і підчас докладної домашньої ревізії знайшли машину, яка мала служити до підроблювання підписів. І справді ця машина так докладно підробляла всі підписи, що на перший погляд ока рішуче не можна було їх відріжнити від правдивих. Сама машина була дуже простої конструкції і булаб тамошнім банкам накоїла величезні шкоди.

—o—

Чому жінки нарікають на чоловіків?

Один з париських великих часописів розписав був анкету, чому жінки нарікають на чоловіків. Річ не про нещасливі подружжя, але про щасливі, які живуть у прикладній подружій любові і тільки іноді мають звичайні подружі суперечки й непорозуміння.

На щож жалуються жінки?

„На те, що мій муж говорить: гарно я тебе навчив! — замісць сказати: в подружжі придбала ти собі багато гарних прикмет“ — жалується одна жінка.

На те, що при свекрусі він говорить: „Коли я був парубком, в мене все було зашите, почищене випране... — каже друга.

„На те, що він завжди памятає кілько я витрачую на пудер, крем, фарбку а забуває про свої видатки на папіроси і каварню“.

„На те, що він заздрісний за дітей, коли їх пещу і каже: З мною ти ніколи не є така ласкава як з ними... Очевидно це діти а то я...“

„На те, що кожній гарній жінці муж каже: „Ех, якби я не був жонатий!“ — хоч і так нічого не змінилось би якби він справді не був жонатий“.

„На те, що в очі він ніжний, вримливий і турбується мною, а поза очі при товаришах насмівається надімною“ — каже ще інша.

Якщо вірити Чехову, що світ згине не від землетрусів, війни і пожежі, тільки від малих незамітних домашніх справ, то справді котимося над пропасть.

КОРАЛЕВА ЦЕРКВА.

Завжди хотіла людина вложити в будову божих храмів усі свої почування, цілий свій пієтизм і свою глибоку віру, щоб будинок, який мав стати храмом божим, виглядав завжди найвеличавіше.

Ці суперлятиви віри виявляли люди в будові церков добором найшляхотніших і найдорожчих матеріялів. Були церкви прикрашувані дорогими металями, викладані мармуром, але наче нікому мабуть не снилося, щоб церкву побудувати з коралів. Таку церкву вибудували в однім місті в передгангесових Індіях. Як будівельного матеріялу вжили там коралів, так, що мури цієї святині світять ясно-червоним блеском.

ЛІТАК НА РЕЙКАХ

Французька державна залізниця запровадила на зелектрифікованім шляху Париж—Ле Ман спеціяльний моторовий вагон із пропелером, який має силу 500 коней.

Хоч цей вагон завели радше для експерименту, всеж таки він осягнув прегарну скорість, яка досягає 180 км. на годину.

Підчас першої інавгураційної подорожі новим вагоном їхали представники залізничої влади і преси. Звідомлення із цієї першої подорожі „літаком на рейках“ подають париські часописи, які пишуть, що ця подорож дає дуже багато вражінь.

ДИТЯЧА ВАТАГА.

В околицях Шен-су в Китаї відділ урядової армії схопив розбишацьку ватагу, яка складалася з 32 хлопців у віці від 10—14 літ.

Ватага старих розбишак перевела була спеціяльний вишкіл з хлопцями, щоб їх заправити до зручних нападів по дорогах і до нападів на місійні станиці. Крім цього кількох із них мало вже на совісти підпал господарств. За свої подвиги хлопчиська діставали прегарний одяг та багато харчів. Хлопців віддали до поправних заведень

АВТОМОБІЛЕВА КАТАСТРОФА ТА ЇЇ НЕСПОДІВАНІ НАСЛІДКИ.

Автомобілевій катастрофі завдячує двох братів свою ненадійну стрічу після 37 літ.

Недалеко Колінвуду наїхали на себе два авта. Оба керманичі вилетіли з авта, одначе так щасливо, що обом нічого не сталося. Очевидно ніодин з них не хотів до вини признатись та почали її звалювати взаїмно на себе. Тому, що ніодин із них не хотів теж платити відшкодування і що оба хотіли внести скаргу, подали собі взаїмно свої прізвища й адреси. Щойно тоді виявилося, що оба мають однакові прізвища та що вони оба брати. Один із них називався Кльод Марльов а другий Джон Марльов. Кльод покинув батьківський дім ще як мав 15 літ і від того часу не давав про себе 37 літ чути. Очевидно, брати які себе в таких дивних і несподіваних умовинах віднайшли, забули суперечку й у повній згоді поїхали одним авті до найближчої гостинниці, щоб відсвяткувати свою ненадійну стрічу.

Галицька Каса Ощадности.

Одна з найстарших і найповажніших фінансових установ в краю Галицька Каса Ощадности — матір усіх кас ощадности, яка незадовго святкуватиме століття свого істнування, представила на Загальних Зборах справоздання зі своєї діяльности за 1936 рік.

Збори відкрив голова д-р Бжеськии, згадуючи память довголітнього члена Товариства пок. дра Степана Федака. Слова ці вислухали приявні, стоячи. Після відчитання секретарем м-р Стшембошем протоколу останіх Загальних Зборів, зачалася дискусія над справозданням Дирекції, проголошеним друком. Перший забрав слово начальний директор п. Леонард Маковський, який у знаменитій промові пояснив господарське положення в краю. Далі бесідник підчеркнув, що дирекція Г. К. О. робить приготовлення, щоб уможливити якнайширшим колам догідний і дешевий кредит. З черги забирали слово: предс. Промислово-Торговельної Палати д-р Шарський та інж. д-р Беньковський. Зі справоздання предложеного Загальним Зборам, виймаємо такі числа:

Ощадностеві вкладки Г. К. О. дали з кінцем м. р. около 33.000.000 зол., засобовий фонд 4,203.000 (зріс від 1936. р. о 45.000 зол., резерва курсов. 267.000 зол. З початком м. р. можна було помітити деякий спадок вкладок, а це наслідком скріпленої будівельної акції у Львові та занепокоєння населення на тлі валютових та міжнародніх подій. В часі року вкладки стали постійно зростати і настали нормальні відносини. Ощадностевих книжечок Г. К. О. було в обігу 79.705. В часі року, що обіймає справоздання, приготовлено відділ чекових рахунків та відділи біжучих рахунків відкритого кредиту. Відділи ці дають теж дуже добрі висліди.

Відносини м. р. були корисні для розвитку кредитової акції. Векслевий портфель дав 10,158.000, гіпотечні позички 12,978.000, належитости з конверсійних умов з хліборобами 7,517.000, термінові позички 928.000 зол. В м. році ГКО почала давати кредити в біжучих забезпечених рахунках. Справоздавчий рік приніс значно більшу надвишку доходів, як у минулі роки. ГКО не є установою обчисленою на зиск; її головним завданням є поширювати ідеї ощадности і працювати над господарським піднесенням краю. Тимто ГКО дає своїй клієнтелі можливо найдогідніші умовини. Однак мусить дбати за білянсову надвишку для вирівнання наслідків господарської кризи та в інтересі тих, що довіряють їй свої ощадности. Надвишка ця дала в м. р. 635.361, з чого по постанові Виділу призначено 315.599 зол. на доконання відписів на втрати через давніх довжників, 34.000 зол. на збілянсуваня в м. роках залягаючих відсотків, а 13.816 зол. на покриття дефіциту емеритального фонду. Решту 271.946 зол. лишено до диспозиції Загальних Зборів.

З денного порядку сен. Децикевич представив просторе, знаменито опрацьоване справоздання Ревізійної Комісії. Реферат закінчив внесенням, щоб приняти до відома справоздання і уділити управі ГКО абсолюторію з діяльности та рахунків. Внесок цей ухвалено однодушно, як внесок на розділ чистого зиску ось як:

З решти доходів в сумі 271.946 зол. перенесено до резервового фонду 137.422, на резерву на курсові ріжниці 32.473, на вирівнюючий фонд 10.400 зол., на диспозиційний фонд Дирекції до поділу на добродійні і загальнопожиточні цілі 31.649 зол., на фонд Нар. Оборони 7.500, на Зимову Допомогу додатково до квоти 750 зол. 2.500 зол., на ювилейний фонд 50.000 зол.

1086

39 Клясова Льотерія.

Згідно із законом з 9. липня 1936 року, який заступив попередній обовязковий закон із дня 26. березня 1920 року, покликано до життя Польський Льотерійний Монополь, з виключним правом влаштовувати льотерійні імпрези на терені Річипосполитої Польської. При цьому зазначимо, що дозвіл на влаштовування одноразових фантових льотерій на добродійні цілі або публичного вжитку нормує розпорядження п. Міністра Скарбу, проголошене в числі 21. Денника Законів з біжучого року.

Тимто Польський Льотерійний Монополь став наче спадкоємцем Генеральної Дирекції Державної Льотерії і він веде дальше такі популярні у нашому краю клясові льотерії на дотеперішніх організаційних засадах. Пригадаймо їх коротко для орієнтації тих, що вперше пробують щастя.

Кожна клясова льотерія є поділена на чотири кляси — звідси її назва. Скількість і ціна льосів, скількість та висота вигр, речинець і спосіб розгри льотерій можуть змінятись та є устійнені плянами, для кожної льотерії зокрема. Ті пляни може переглянути у колекторів не тільки кожний грач, але і кожна заінтересована особа, а колектор обовязаний кожному, що за цим зголоситься, показати.

В порівнянні з трицятьвосьмою, плян 39-ої Клясової Льотерії майже не змінився, поза, очевидно, речинцями тягнень. Льосів випущено 195.000, ціна цілого льосу до одної кляси золотих 40, а чвертки золотих 10.—. Головна вигра мілион золотих і дістане її те число льосу, на яке в останнім дні тягнення четвертої кляси впаде перша найнижча вигра, себто 200 золотих. Кляси перша, друга і третя мають також свої головні вигри по сто тисяч золотих. В четвертій клясі є дві стотисячні вигри, але супроти міліона не є вони, розуміється, головними виграми. Вигри по сімдесять пять тисяч золотих є в клясах: другій (одна), третій (дві) і четвертій (три). Загалом у всіх чотирьох клясах є 92141 вигр на суму 24.570.000 золотих.

В першій клясі, якої тягнення почнеться 22. червня і триватиме пять днів, плян передбачує, між іншими такі вигри: по одній у висоті сто тисяч і пятьдесять тисяч золотих, дві по пятнацять тисяч, пять по десять тисяч, девять по пять тисяч, пятнацять по два тисячі, трицять по тисячу золотих і так далі. Незалежно від вище виказаних, є ще так звані вигри денні — чотири по пять тисяч золотих для перших звитків з числами, витягненими кожного дня та пять по двацять тисяч золотих для звитків з числами витягненими з колеса після вильосування всіх вигр кожного дня. Разом в першій клясі буде вильосованих тринацять тисяч вигр на суму 1.448.600 золотих

Пригадуємо, що вигра сто тисяч золотих буде призвана цьому числові льосу, на яке в останньому дні тягнення, себто 26 червня ц. р. впаде перша найменша вигра — 50 золотих.

Тому що ті, які починають гру не від першої кляси, але від одної з дальших, мусять при купні льосу оплачувати кошт гри у всіх попередніх клясах, не лише в біжучій, є ясне, що найкорисніше грати впродовж цільої льотерії, почавши від першої кляси. Бо кожна кляса дає шанси виграти гарну суму, отже не треба цієї шанси непотрібно тратити.

В льоси треба засоблюватись можливо найчасніше, бо тоді найлекше можна дістати бажане число і взагалі оминути всіх непотрібних комплікацій. Куплений льос треба переховувати старанно, бо він є єдиним доказом, який упровнює підняти вигру, а нині, коли господарську кризу маємо за собою, це простягає перед нами широчезні перспективи.

—o—

По широкому світі.

Німецький канцлер Гітлер надав великий хрест заслуги „німецького орла" Мусолінієві та Чіянові.

Польський міністр освіти Сьвентославський дістав докторат гоноріс кауза від будапештенського університету.

Жидівська республика, яка повстане при поділі Палестини, обниматиме також — як подає жидівська преса — Святі Міста і частину пристані Гайфи.

Делегація німецького епископату приїде небавом до Риму, де її прийме папа і кардинал — державний підсекретар.

На австрійського премієра Шушніґа підготовлювали націонал-соціялісти замах.

Анґлійський часопис „Дейлі Геральд" подає, що німецькі націонал-соціялісти ведуть серед анґлійських політиків пропаганду в хосен еспанського національного уряду.

Мадярський премієр Дарані виголосив учора промову, в якій зясував напрямні мадярської закордонної та внутрішньої політики.

Мексиканські нафтові робітники погодилися на внесок президента піддати арбітражеві спір з працедавцями.

Зі судової салі.

ЗА ПРИНАЛЕЖНІСТЬ ДО ОУН.

В окружному суді у Стрию відбулася 4. ц. м. перед лавою присяглих розправа проти студ. **Ярослава Горбового** з Долини. Акт обвинувачення закидував підсудному приналежність до ОУН та виготовлення й кольпортування реферату п. н. „Процес при відкритих дверях і замкнених устах", в якомуто мав похвалювати вбивство мін. Перацького. Розправа відбулася при зачинених дверях. У висліді розправи лава присяглих заперечила вину підсудного, однак трибунал скасував рішення присяглих. Боронили адвокати д-р Гарасимів зі Стрия і д-р Володимир Горбовий з Долини

НОВИНКИ.

— **Найсолідніші футра тільки у Юліяна Глушевського,** Львів, пл. Капітульна 3. I., телефон 254-46. Приймаю футра до переховання літом

— **Реколекції для пань.** Ігуменат СС. Василіянок у Львові при вул. Потоцького 95. подає до відома, що цьогорічні замкнені реколекції для Пань почнуться дня 27. червня вечором і триватимуть 3 дні. Просимо привезти коцик, простирало і подушцину. 1058 1—2

— **Твори Марка Черемшини.** Вже появився **перший том** повного видання творів Марка Черемшини, яке виходить у Видавництві „Ізмараґд" у Львові. Буде це перше, повне видання, що міститиме всю літературну творчість Черемшини. Другий том появиться при кінці червня ц. р. Ціна повного видання — **в трьох томах** — у передплаті назначена на **9.— золотих.** Передплату надсилати на адресу: Видавництво „Ізмараґд", Львів, вул. Косцюшка 5. Конто ПКО 503.062.
1026 4—1(

— **Виклад болгарського вченого в Українському Науковому Інституті в Берліні.** У вівторок 15. ц. м. заходом Українського Наукового Інституту в Берліні виголосить проф. д-р М. Арнаудов, професор університету і президент Болгарсько-Українського Товариства в Софії, виклад по німецьки п. н. „Україна й Болгарія. Значіння Веneліна, Шевченка і Драгоманова для обнови болгарського духа".

— **Боротьба з венеричними недугами.** Щоб улекшити лікування незаможним, при городському старостві у Львові влаштовано безплатну противенеричну лічницю. Вона находиться при вул. Яховича 3. й ординують у ній: для мужчин д-р Йосиф Чачковський у вівторок і четвер від год. 20—21. і для жінок д-р Кляра Савіцька в середу і суботу від год. 18.30—19.30.

— **Проти анонімности склепових вивісок.** Воєвідські уряди одержали обіжник міністерства промислу й торговлі у справі загостреної контролі над виконанням приписів промислового закону, що велить подавати на вивісках імя і прізвище власника підприємства. За нарушення тих приписів передбачена гривна 2.000 зол., евентуально арешт до двох тижнів, або відобрання концесії.

— **Вік учнів, що бажають вступити до ліцеїв нового типу.** Міністерство освіти устійнило вік для кандидатів, що вступають до ліцеїв, що заступлять з новим шк. роком 1937-38 дотеперішню 7-му й 8-му клясу. При іспитах до ліцеїв будуть допускати кандидатів у віці 16—20 літ.

— **Не вільно зішкробувати луски з живої риби** Влада звернула увагу, що при продажі риб купці часто крають живі риби і що кухарі зіскробують луску з риб. Це противиться не лише найпримітивнішому почуттю гуманности, але й законові про охорону звірят, тому небавом появиться урядове вияснення, що за краяння або шкробання живих риб загрожує сувора кара.

— **Нові поштові аґенції** урухомлять від 15. ц. м. у Слободі Рунґурській, Кальничі (для громад Струбовиська, Яворець, Луг, Звіт, Прислуп Смерек, Ветлина), Тростянець (Ляцька Воля, Нинівські Конюшки) та в Сидорові (Шидлівці, Сидорівська Слобідка, Боднарівка, Трочнівка); телеграфічних ані телефонічних получень ці аґен-

ції покищо не матимуть. Рівночасно у поштовому уряді в Зимній Воді заведено цілоденну службу, в Устриках Долішних — північну службу.

— Іспит зрілости в жіночій гімназії Українського Інституту для дівчат у Перемишлі відбувся під проводом директора заведення п. Степана Бобеляка в днях від 25. V. — 1. VI. ц. р. Іспит здали: 1) Бенько Ірина, 2) Гадзевич Любов, 3) Ганчук Ольга, 4) Гриціяшин Теодозія, 5) Жук Ірина, 6) Заворотюк Ірина, 7) Змієнко Галина, 8) Зубрей Лярісса, 9) Йорданська Марія, 10) Киндрачук Мирослава, 11) Козак Ольга, 12) Колодій Ольга, 13) Краснопера Дорота, 14) Крупа Мирослава, 15) Круцько Ірина, Кузьмак Мирослава, 17) Кузьмич Юлія, 18) Курилець Марія, 19) Литвинюк Надія, 20) Ляхович Наталія, 21) Марчак Степанія, 22) Марчиха Катерина, 23) Москаль Софія, 24) Мрозовська Володимира, 25) Нагурська Софія, 26) Ощипко Лідія, 27) Паращак Марія, 28) Піх Олена, 29) Сеньчук Олена, 30) Середоха Олена, 31) Сікора Наталія, 32) Смулка Олена, 33) Стахович Марія, 34) Сушко Ірина, 35) Турчиновська Наталія, 36) Ціховляс Ірина, 37) Чайковська Марта. При письменному іспиті, що відбувся від 10—15. V. ц. р. репробовано 2 кандидатки, при устному 2.

— Віче державних емеритів відбулося минулої неділі в салі Сокола-Мацержи у Львові при участи кількасот осіб. Промовці виступали гостро проти міністерства скарбу, домагаючись вже не привернення обмежених їх прав до повних емеритальних поборів, але бодай прихильного розгляду їхніх постулятів. Зазначували, що міністри скарбу вже нераз робили емеритам обіцянки, але тих обіцянок не додержали. Віче приняло резолюцію, що домагається м. і. уміщення справи знесення президентського декрету на денному порядку законодатних тіл.

— За протидержавну діяльність. Перед станиславівським судом присяжних ставали Юстин Шкалубина із Синевідська Вижного стрийського повіту і Семян Бакон із Збору калуського повіту, обвинувачені в протидержавній діяльности. Шкалубину засуджено на півтора року а Бакона на рік вязниці.

— Війна між діличем і селянами. Село Сопіт біля Сколього, голосне своїм конфліктом із власником місцевих дібр (лісів) Петром Ментеном, пригадалося знову світові. Перед кількома днями згоріла в ночі нова деревляна не викінчена ще вілля Ментена, причому недалеко місця пожежі знайшли дошку напущену тером. Нема сумніву, що пожежа повстала наслідком підпалу. Слід пригадати, що тому кілька тижнів спалено в Сопоті на шкоду Ментена, який живе постійно у Львові, давні двірські будинки, переміщені опісля в лісничівку. Все те, розуміється, у звязку зі спором громадян за полонини і пасовисько з П. Ментеном, голяндським громадянином. В найближчому часі до Сопоту має приїхати спеціяльна комісія, зложена з посла д-ра Трояна, повітового люстратора Явеня і власника дібр Ментена, щоби зліквідувати спір з громадою.

— Закшевську вбила жінка. Слідство у справі вбивства 68-літної вдови Ольги Закшевської при вул. св. Софії у Львові, довело швидко до викриття злочинця. Стверджено, що невідомий хтось дістався до мешкання не силоміць, але що Закшевська пустила його добровільно і при ньому робила перед зеркалом свою туалету. Отже був це хтось з її знайомих. Тому поліція почала вивідуватись про особи, що відвідували Закшевську і ствердила, що в небіжки часто бувала далека її кревна Марія Рогозінська, емігрантка з Москви, що мешкала у Львові, при вул. Марії Сніжної як субльокаторка. Переведена в неї ревізія виказала, що слідство находиться на добрій дорозі. Стверджено, що Рогозінська має поверх 30 літ, є замужня, але з чоловіком не живе. Зате удержувала ближчі зносини з одним інжиніром, який тільки незначно спомагав її матеріяльно, так, що вона на загал бідувала. Взята в перехресний вогонь допитами, призналася, що то вона вбила Закшевську та зрабувала їй около 200 зол. і два золоті перстені. З тих грошей знайдено при ній ще 30 зол., решту видала вже на нову ґардеробу і нічну забаву зі своїм кохавком. Частину ґардероби, в якій вернулась від Закшевської, спалила в печі, тому, що була покровавлена, а з іншої пробувала змити кров. Два перстені, забрані Закшевській, продала на пл. Сольських за 30 зол. Арештовано її в неділю попол. Показалось, що Закшевська дуже милосердилась над нею, часто гостила її у себе, а навіть хотіла взяти її за свою господиню і товаришку, бо Рогозінська, маючи середню освіту, представлялась інтелігентно. Дальші доходження заповідаються неменше сензаційно,

Таким чином пішли марно протиукраїнські цькування частини польської преси, яка навіть цій справі хотіла надати політичний підклад, звалюючи вину на українців. Вже зазначили, що син убитої Закшевської, слідчий судя в Золочеві, веде слідство в справі вбивства в Белзці, хоча характер белзької справи досі ще не вияснений; вже підкреслили, що бл. п. Ольга Закшевська, хоча гр.-кат. обряду, була горячою польською патріоткою; пригадали, що, мовляв, когось там із родини Закшевських українська влада засудила була на смерть, але остаточно помилувала... Словом, зачиналась велика протиукраїнська нагінка, аж нагло саме слідство зробило кінець україножерній оргії.

— У справі закордонних пашпортів. У звязку зі зростом кількости подань у справі закордонних пашпортів міністерство внутрішніх справ видало такий розпорядок: Пашпортових обмежень не треба стосувати до осіб, які виїзджають до Австрії, Болгарії, ЧСР, Франції (тільки на виставу в Парижі до 31. X. ц. р.), Фінляндії, Югославії, Латвії, Румунії, Швеції і Мадярщини. До Фінляндії, Латвії, Швеції можна їхати без спеціяльних валютових обмежень до інших згаданих держав платничі засоби в краю можна вивозити в формі туристичних чеків, а не в польській валюті. Пашпорти до згаданих держав другої групи можна тільки дістати, виказавшись посвідкою девізової інституції, яка стверджує вплату відповідної суми на важний до того краю туристичний чек, причому діти до 4 літ вільні від обовязку мати таку акредитиву. Посвідки до Франції видаються тільки на 14-денний побут, а при переїзді морем на 3 тижні. Пашпортові оплати до тих країв обнижується в той спосіб, що за підставу обчислення оплат приймається 16-денний речинець, а при подорожі морем 21-денний речинець вартости пашпорту, за який платиться 40 зол. а за пашпорт довшого речинця 80 золотих.

— Зміняють прізвища. Варшавський щоденник „А. Б Ц." подає спис осіб, що зміняють в урядовій дорозі свої прізвища: Мечислав Дзєцьонтко на Домбецький, Михайло Кожушек на Красноставський, Мечислав Квік на Добровольський, Ян Мархевка на Мархевський, Тадей Бонк на Ташицький, Людвик Бурдиль на Стафінський, Адам Чорт на Човський, Антін Гноєк на Гнойковський, Йосиф Кутас на Віснєвич, Владислав Найдух на Лончевський, Йосиф Покрака на Полянський, Франц Просняк на Гарбачинський, Франц Простак на Прошовський, Адам Валах на Стшалковський і т. д.

— Вуж укусив учня. На лекції природи в польській державній гімназії в Коломиї склалася незвичайна подія. Коли вчитель демонстрував учням III. кляси в зоольоґічному кабінеті вужі, один вуж укусив учня в руку. На щастя скінчилось тільки на страху, бо це був звичайний неотруйний вуж і покликаний лікар ствердив тільки негрізну інфекцію.

— Краєва хроніка. На гр.-кат. цвинтарі в Лівчанах біля Рудок відбулася ексгумація італійського вояка, що помер там як полонений із світової війни. Тлінні останки відвезуть до Італії. — Особовий потяг, що їхав зі Львова до Варшави, переїхав між Вількою Орлівською і Тулиголовами на смерть незнану жінку. — В Корсуні пов. Ковель застрілився з револьверу солтис громади Євтух Приймак, з невідомої покищо причини.

— Таємна смерть учительки. В селі Свята Воля косівського повіту (біля Берестя) пропала серед таємних обставин учителька місцевої школи Новаківна. Кілька годин передтим виділи її в товаристві управителя школи, як виходила від лікаря. Обоє пішли до ліса і від тоді всякий слід по ній загинув. Аж перед кількома днями діти, що пасли худобу в лісі, знайшли людський кістяк. По одязі пізнали тіло Новаківної. Справою занялася поліція.

— Проти висвітлювання вінчання кн. Віндсору. Англійські продуценти фільмів рішили не допустити до висвітлювання в Англії фільми з вінчання кн. Віндсору. Один з фільмових доставців мотивував це рішення тим, що висвітлювання фільми із життя кн. Віндсору могло би викликати небажане враження. Не бажає собі цього також кн. Віндсор, який не хоче пригадуватись англійській публиці після своєї абдикації.

— Кілько лишив Рокфелер. З Америки повідомляють, що Джон Рокфелер, свого часу один з найбогатших людей на світі, лишив усього 25 міліонів долярів маєтку. Спадковий податок забере з того три пяті, а решту дістане внучка міліонера Маргарет Деквнерас. Як відомо, маєток Рокфелера розійшовся на філянтропійні фондації, а багато дістав син.

— Шахіст збожеволів, програвши партію. Як повідомляють із Гдині, підчас міжнародного турніру в Юраті шахіст Ахлес Фрідман, банковий урядовець в Лодзі, програвши партію збожеволів, так що мусіли відставити його до психіятричного заведення. Лікарі ствердили, що Фрідман терпить на схізофренію. Він сильно подразнений і не пізнає кревних ані знайомих.

— Міжнародній шаховий турнір у Юраті скінчився тріюмфом д-ра Тартаковера, що здобув першу нагороду і став мистцем Польщі. На другому місці знайшовся Стальберг (Швеція), дальше йдуть Найдорф (Варшава), Штайнер (Мадярщина) і т. д.

— Жертва скаженого пса. У варшавському шпиталі померла 16-літня дівчина Бояновська, яку тому місяць покусав на вулиці пес. Спершу ніхто не звертав на цю пригоду уваги, аж згодом виступили у неї прояви скаженини. Лікарська поміч показалася спізненою.

— Голод у Китаю. З причини довготривалої посухи в китайській провінції Квайчав панує страшний голод. Уряд старається прохарчувати 3 міліони людей, яким грозить голодова смерть. Населення живиться тільки корою і листям, але й таких „харчів" уже не стає. Наслідком посухи висохла ріка Нанамін. Також у провінції Шечуан панує голод. Багато людей затроїлося трійливими ростинами.

— Ріжні вістки. На Дунаю біля Плениці в Румунії затонув човен з 8 дівчатами, що вибралися на прогульку. Про другий човен, де було 25 дівчат, нема ніякої вістки. — Біля Сан Педро затонув англ. корабель „Глесдель", зударившись з бразилійським пароплавом. — Князь і княжна Віндсор приїхали із Франції до Карінтії й замешкали в замку Васерлеонбург.

— Нині у вівторок в год. 8.30 відкриття цирку Станевських у Львові. Вчора пополудні приїхав цирк Станевських, який від завтра починає гостину в нашому місті. Цирк Станевських заінсталювався на великій площі при вул. Пелчинській. Має він у цьому році надсподівану програму, знаменито уложену, багато тресури домашніх та екзотичних звірят, знаменитих акробатів, еквілібристів, повітряні атракції та прекумедних кльовнів. Тому що цирк Станевських залишається у Львові всього кілька днів перед виїздом до Румунії, радимо вже нині вибратись на виставу відкриття цирку, де кожний зазнає багато емоції.

— Про охоронні засоби проти веснянок. Сучасна косметика у висліді численних довголітніх лябораторійних дослідів та наукової аналізи опертої на дослідах найславніших світових поваг, нарешті здобула заслужений тріюмф поборюючи довголітній страх міліонів жінок перед змінами в барвику нашкірка, що виступають під впливом соняшних промінів, таких спасенних і цінних для здоровля, — на шкірі творяться тоді численні і густі золоті плямки, звані веснянками. Тепер завдяки успішним і певним охоронним засобам, зникають заслони, парасолі, парасольки і стрічаємо щораз більше зимою та літом гарні личка наших пань рівномірно опалених, без сліду плямок або веснянок. Між уживаними тепер охоронними препаратами на перше місце вибивається „Крем і мило Лешніцера", краєвий виріб відомої фірми Аптикар Дранч і Ска в Бельську. Дістати можна у всіх аптиках і дроґеріях. Веснянки завдяки цьому охоронному засобові перестали бути журбою гарних пань.

— Музей Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові, вул. Чарнецького 24, мав у місяці квітні і травні 110 катальогових чисел приросту до ч. 27.483 вдлючно. В поодиноких відділах прибуло предметів: етнографія 65, археольогія 120, побутова старовина 2, історичні памятки 23, малюнки 3, графіка 2, деревоpит 1, екслібріс 1; репродукції (головно портретові й топографічні) 354, відбивки 19, альбом репродукцій 1, фотографії 40, монети 60; відзнаки 10, печатка 1, фото-клішé 131. Жертводавцями були пп.: проф. Балицький О., Бажанський Я., Береза Я., Байдалка М., Балвін І., інж. Вивер О.; Гриневичева К., Городиський В., Іеза С. Духович М., дир. Дорошенко В., о. Елиїв Я., Іжицький О.; Івонюк П., д-р Крипякевич І., проф. Кіт М., радн. Колач І., проф. Керницький М., д-р Лев В., Маринович Р., рев. Мельничук М., Мороз В., Музура С., о. Маркевич Й. ЧСВВ, ред. Нової Хати, д-р Огоновський В., Оксентюк О., д-р Пастушин М., дир. Псяк Т., вид. „Рекорд", проф. Середюк, радн. Сопотницький О., Сорока Е., о. Сосенко К., Сеник М., д-р Сайкевич П., д-р Сімович В., Степанова, д-р Селянський О., Стебельський В., Туркало О., Федишин Г., інж. Франко П., Чорній Р., дир. Шах С., Шекерик-Доників мол., ю-р Юркевич М. Управа Музею складає всім щиру подяку. Відвідувачів було 152, у цьому 4 шкільні прогульки, одна прогулька освітнього курсу „Просвіти" та одна львівського „Лугу". — **Управа Музею НТШ.**

—o—

СПОРТОВА СТОРІНКА.

Україна лідером Окружної Ліги.

ЯРОСЛАВ. УКРАЇНА — ОГНІСКО 4:3 (2:2)

На гарячому ярославському терені здобула Україна два вартісні пункти і кращим відношенням воріт висунулась на перше місце в табелі. При відповідній амбіції та охоті, ну і при щасті може наша дружина вдержатися й до кінця на першім місці, оскільки Ресовія програє одні змагання.

До цих змагань виїхала Україна в такому складі: Гупул (Босий), Скрегота, Воробець; Скоцень І., Головський, Пазуняк; Магоцький, Скоцень II, Мікльош, Краєвський, Малюха. Мікльош і Скрегота виїхали до Ярослава не зовсім здорові, при чому Мікльош грав навіть в гарячкою, що теж вплинуло дещо на гру обох змагунів.

Україна грала назагал добре, здобуваючи собі не тільки признання чисельно зібраної української публики, але й чужої. Добре заграла середуща трійка нападу: Скоцень-Мікльош-Краєвський. Скоцень д. добрий і рухливий у першій половині, у другій трошки слабший. Мікльош технічно д. добрий, одначе не зовсім здоровий, тому не міг використати всіх нагод до стрілу, що він їх мав. Краєвський у полі добрий, під воротами, як звичайно, тратив голову. Магоцького „затхав" помічник Огніська Рубін, який не відступав небезпечного правого крайника України ні на крок. Всеж таки Магоцькому вдалося один раз від неприємної опіки Рубіна вирватись і докладно сцентрувати. І ця єдина втеча закінчилась воротами. Малюха на лівім крилі слабий.

У помочі добре грали Гошовський і Скоцень І., зате Пазуняк, який перед трьома днями здав матуру, перерав цим разом на грищі. З його теж посередньої вини стратила Україна всі 3 ворот, бо Пазуняк не вмів так припильнити Дитка, крайника Огніська, як Рубін Магоцького.

Оборона України певна, Воробець кращий від Скреготи. Гупул боронив д. добре. У другій половині, коли йому в ударі розбили ніс, заступив його зовсім добре Босий, одначе він не мав багато праці.

Огніско грало дуже амбітно й хотіло конче відплатитись за минулорічну високу програну. Одначе треба підкреслити, що амбіція змагунів Огніска ніколи не переступала дозволених меж і гра в ласи ввесь час спокійно та без розбоїв. Найкращий на грищі був згаданий крайник Дитко, який здобув всі ворота для Огніска.

Хід гри: Україна переводить відразу кілька небезпечних акцій і вже в 7. хв. Скоцень, дістав ши мяч від Гошовського, стріляє попри воротаря, який вибіг, до пустих воріт. Згодом Огніско переходить у протинаступ і Дитко, не пильнований Пазуняком, утікає та стріляє у 37. хв. не до оборони. Дві хвилини пізніше той сам грач добуває другі ворота для Огніска. На одну хвилину перед кінцем вирівнює Мікльош.

Після перерви гра загострюється. Треті ворота добуває Мікльош у 5 хв., вирівнює Дитко у 12. хвилині. Україна намагається конче здобути перемогу і чим ближче до кінця, осягає все сильнішу перевагу. Вирішні ворота стріляє Скоцень II. у 35. хв. Україна мала ще кілька нагод підвищити вислід, але напасники не вміли використати догідних ситуацій; правда, оборона грала д. добре і не дозволяла на підвищення висліду.

Суддював поправно п. Равх зі Львова. Видців, що оплескували гру обох дружин, зібралося д. багато.

Виступ України в Ярославі випав дуже добре. Й гра всім подобалася. Змагуни України дістали від ярославського українського жіноцтва цілі китиці цвітів. Також поодинокі громадяни складали нашій дружині щирі гратуляції з нагоди цього успіху та побажання дальших, ще кращих успіхів.

У найближчу неділю грає Україна мистецькі змагання з Гасмонеєю, які повинна наша дружина рішуче виграти, щоб доказати, що тільки місце в О. Л. їй слушно належиться.

МИСТЕЦТВА ОКРУЖНОЇ ЛІГИ

ЛЬВІВ. **Погонь І Б — II Сокіл 4:3 (2:1).** Сокіл грав від 30 хв. в десятку, бо судди викинув з грища Малінку. Сокіл міг ці змагання виграти, одначе напад зупропастив багато позицій. Після цих змагань II. Сокіл має вже дуже слабу надію на рятунок перед деградацією.

ЛЬВІВ. **Гасмонея — Лехія 2:2 (1:1).** Гасмонея з важким трудом добула на Лехії один пункт. Лехія вела ще 2 хв. перед кінцем 2:1.

РЯШІВ. **Ресовія — Чувай 0:0.** Несподіваний вислід. Ресовія стратила на своїм грищі 1 пункт, хоч назагал мала перевагу над Чуваєм. Ресовія, яка грала без Зрубля, не використала гарного.

ПЕРЕМИШЛЬ. **Польонія — Чорні 2:1 (0:1).** Слаба гра обох дружин. У першій половині переважали Чорні, в другій Польонія.

САМБІР. **Корона — Р. К. С. 1:1 (1:0).** РКС-ові вдалося вивезти з гарячого самбірського терену 1 пункт і — раненого Зуба. Корона мала перевагу, але Р. К. С. дуже вміло боронився

ТАБЕЛЯ ОКРУЖНОЇ ЛІГИ

1. **Україна**	**19**	**28**	**10**	**69:28**
2. Ресовія	18	28	8	50:20
3. Чорні	19	23	15	50:40
4. Гасмонея	18	22	14	23:16
5. Польонія	18	20	16	29:29
6. Чувай	18	19	17	43:42
7. Погонь І Б.	18	18	18	38:42
8. Огніско	18	18	18	34:51
9. Р. К. С.	18	13	23	26:40
10. Корона	18	11	25	23:41
11. Лехія	18	10	26	25:41
12. II. Сокіл	18	8	28	34:55

ДЕРЖАВНА ЛІГА

ЛЬВІВ. **Погонь — Рух 2:1 (2:0).** По кількох невдачах Погонь може похвалитися справді гарним успіхом: перемогою над мистцем Польщі. Погонь заграла дуже добре, зокрема в першій половині, коли всі грачі Погоні двоїлися і троїлися на грищі. Ворота для Погоні добув у першій половині Ціммер. У другій половині Погонь грала дефензивно, що теж використовує частинно Рух і добуває одні ворота зі стрілу Петерка. На цих змаганнях було рекордове число глядачів, бо приблизно 8.000. Суддя п. Шпайдер.

ЛОДЗЬ. **Л. К. С. — Варшавянка 5:0 (4:0).** Несподівно висока програна Варшавянки. Л. К. С. виграв зовсім заслужено.

ХОЖУВ. **А. К. С. — Висла 4:2 (2:0).** На цих змаганнях було 7.000 видців. А. К. С. мав майже ввесь час перевагу.

ТАБЕЛЯ ДЕРЖАВНОЇ ЛІГИ.

1. Краковія	11	16	6	20:8
2. А. К. С.	9	15	3	21:11
3. Варта	9	13	5	19:8
4. Рух	10	13	7	20:12
5. Висла	9	12	6	23:9
6. Варшавянка	11	12	10	21:26
7. Л. К. С.	11	10	12	25:22
8. Гарбарня	10	9	11	18:20
9. Погонь	10	8	12	9:15
10. Домб	18	0	36	0:54

МИСТЕЦТВА УСС.

У футбольних мистецтвах львівської округи У. С. С. відбулися в останньому часі такі змагання: **Богун — Буйтур 4:1, Буйтур — Дніпро 1:0 (0:0), Богун — УРСК 1:1 (1:0).** Товариські змагання дали такі висліди: Тризуб — Чорноморці 4:1 (2:1), Дніпро — Тризуб 3:1 (2:0).

Стан табелі льв. округи УСС такий:

1. Богун	9	12	6	26:19
2. Тризуб	8	11	5	19:9
3. Буйтур	10	11	9	21:14
4. Чорноморці	10	9	11	25:22
5. Дніпро	9	8	10	14:17
6. У. Р. С. К.	10	5	15	16:45

ТОВАРИСЬКІ ЗМАГАННЯ

ПАСТ — Степ 1:0. Степ грав у резервовому складі і тільки в девятку. Самі змагання відбулися 2 × 25 хв. Степ переживає внутрішню кризу і якщо провід клюбу не вжиє рішучих заходів, то клюб може розлетітись.

ВАТРА КАНДИДАТОМ ДО А-КЛЯСИ.

БОРИСЛАВ. **Ватра (Дрогобич) — Бялі 2:2 (2:2).** Цим нерішеним вислідом Ватра здобула перше місце в табелі і мистецтво Б-кляси дрогобицько-бориславської групи та гратиме кваліфікаційні змагання за вхід до А-кляси. Хто буде суперником Ватри, покищо не відомо. Вислід слід уважати заслуженим, бо в першій половині переважала Ватра, у другій Бялі. Ворота для Ватри здобув Мисишин і Колодрубець. Суддював д. добре п. Татарський.

КОПАНИЙ МЯЧ У ЯВОРІВЩИНІ

Футбольна дружина яворівського „Лугу" розіграла в минулому місяці кілька змагань з українськими і польськими дружинами та осягнула такі висліди: **Луг — Богун (Львів) 6:3 (1:0), Богун — Луг 5:1 (2:1).** В оба дні було на цих змаганнях к. 2.000 людей. **Луг — Сокіл (Судова Вишня) 4:3 (3:1).** Ці змагання відбулися в Судовій Вишні. **Стшелец (Яворів) — Луг 3:0.** Незаслужена програна Лугу, який заслужив собі на нерішений вислід. **Луг — Стшелец (Немирів) 4:2 (2:0).**

ТОВАРИСЬКІ ЗМАГАННЯ.

КРАКІВ. **Бочнай — Адміра 2:0 (0:0).** Ці змагання відбулися у рамках ювилейного турніру Краковії. Вислід метчу є оправжньою сензацією.

КРАКІВ. **Адміра — Краковія 1:0.** Адміра мала сильну перевагу, **але в Краковії д. добре грала оборона.**

КОПАНИЙ МЯЧ ЗА КОРДОНОМ

ПАРИЖ. **Славія — Австрія 3:0 (1:0).** Змагання у рамках виставового турніру за 3. і 4. місце. Несподівана програна Австрії, яка переходить мабуть спадок форми.

ПРАГА. **Прага Більбао 6:3 (1:1).** Дружина Праги, зложена з менше відомих грачів, перемогла заслужено дружину басків.

УКРАЇНСЬКИЙ СПОРТ У ПРАЗІ.

ПРАГА. **У. В. С. — Нова кольонка 2:1 (1:0).** Українська студентська дружина не дуже напружувалась і грала не на високу перемогу, маючи запевнену участь у фіналі. Зате чеська дружина грала дуже завзято, бо щоб увійти до фіналу, мусіла виграти у високому відношенні. Українська дружина вакинула на самім початку гостре темпо і добуває перші ворота зі стрілу Гарасимова. По перших воротах українська дружина спочила на лаврах. Щойно коли чехи у 15. хв. другої половини, по непорозумінні оборони, вирівняли, У. В. С. накинув знову гостре темпо і добув вирішні ворота та одночасно запевнив собі участь у фіналі.

Фінальні змагання відбудуться імовірно в середу 9. ц. м.

СИТКІВКА.

Змагання за чашу Дейвіса.

ПРАГА. **Чехословаччина — Франція 4:1.** Сензаційний вислід і великий успіх чехословацьких ситківкарів.

ЗАГРЕБ. **Югославія — Полуднева Африка 4:1.**

Після цих змагань у пвфіналі европейської групи гратимуть Чехословаччина — Югославія.

БРІСЕЛЬ. **Бельгія — Швеція 3:2.**

МІЛЯНО. **Німеччина — Італія 1:1.** Такий є вислід по першім дні змагань. Геншель програв несподівано зі Стефінієм.

ТАБЕЛЯ АВСТРІЙСЬКОЇ ЛІГИ ПІСЛЯ ЗАКІНЧЕННЯ МИСТЕЦТВ.

1. Адміра	22	35	77:20
2. Австрія	22	35	[illegible]
3. Вієнна	22	30	46:26
4. Вакер	22	24	46:41
5. Рапід	22	21	51:4[illegible]
6. Фльорідсдорф	22	21	[illegible]
7. Спортклюб	22	21	31:3[illegible]
8. Фаворітнер	22	21	29:36
9. Ф. К. Він	22	20	29:40
10. Лібертас	22	15	32:46
11. Постспорт	22	15	25:44
12. Гакоах	22	6	19:69

РЕПРЕЗЕНТАЦІЯ ЗАКАРПАТСЬКОГО МАДЯРСЬКОГО СОЮЗУ У ЛЬВОВІ

Львівський „Телеграм Спортови" подає вістку, що в дні 4. липня гратиме у Львові з нагоди дня ЛОЗПН-у репрезентація Ужгороду з репрезентацією Львова. При цьому знаємо з „Телеграму" подає, що Ужгород є в північній Мадярщині. У Львові справді гратиме закордонна репрезентація, але не Ужгороду, тільки закарпатського мадярського союзу, бо на Закарпатті є два футбольні союзи: слов'янський, куди теж належить Русь та автономний мадярський. Більшість цієї репрезентації творитимуть грачі Б.Ф.Т.Ц. Берегів.

КОМУНІКАТИ.

Проба побиття українських плавацьких рекордів.

В дні 10. п. м. уладжує Філія Карпатського Лещетарського Клюбу у Львові плавацькі змагання. Змагуни львівської філії, які виказують саме тепер добру форму зaатакують на цих змаганнях українські плавацькі рекорди. Змагання виказать, чи змагуни приготовані до найближчих краєвих змагань і чи здобудуть, як минулого року, для Карпатського Лещетарського Клюбу краєве дружинове мистецтво. У змаганнях візьме участь 12 найкращих плавців львівської філії. Змагання відбудуться в год. 16 на ставі „Світезь" (Ісаковича 22, довід 4-ою) при можливих атмосферичних умовинах.

Театри.

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича.

БУЧАЧ.

8. VI. Муж двох жінок.
9. VI. Вій.
10. VI. Шаріка.
11. VI. Під курателею.

Великий Театр:

Вівторок, 8. VI. год. 8. веч. „Король".
Середа, 9. VI. год. 8. веч. „Король".

КІНА.

АПОЛЬО: „Мадам Лево" (із тайн царської охрани).
АТЛЯНТИК: „Венецькі ночі"
ВАНДА: „Рапсодія Балтику", „Цісарева і я".
ГРАЖИНА: „Королівська любовниця" „Небезпечний коханець".
ЕВРОПА: „Пашка Петрусь".
КАСИНО: „Шість літ кохання"; „Вдова-Льондон".
КОПЕРНИК: „Королівство за цілунок" „Спокусниця".
МАРУСЕНЬКА: „Ал хет" („За гріхи") і „Веселі бідаки".
МЕТРО: „Під твою охорону" та додатки.
МІРАЖ: „Візьми моє серце" з Джітою Альпар. „Запросини до вальса" з Ліліяною Гарвей.
МУЗА: „Адміралів син".
ПАЛЯС: „Пан редактор шаліє".
ПАКС: „Буде краще" з Тоньком і Щепком.
ПАН: „Циганське дівча" із Флїпом і Флапом.
РАЙ: „Пепі" комедія.
СВІТ: „Малібу" та ревія.
СТИЛЕВЕ: „Той, що знав" і ревія.
ТОН: „Чарівниця із Садому".
УТІХА: „Ворог людства" та ревія.
ХИМЕРА: „Коли кохати не вільно" з Мартою Еґерт.

ФОТОПЛЯСТІКОН.
(пл. Марійська 5).
„Зальцбурґ".

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Вівторок, 8. червня 1937.

БЕРЛІН (357) 12.35 Орх. концерт, 15.00 Розр. музика, 20.10 Нар. музика. БІЛГОРОД (431) 18.30, 19.00 Нар. пісні, 19.50, 20.00 Скрипка, БУДАПЕШТ (550) 13.30 Циг. музика, 17.45, 18.00 Камер. музика, 18.50, 19.00 Нар. мельодії на два форт. 19.30, 20.00, 21.00, 22.00 „Сила долі" оп. Вердія, ВІДЕНЬ (507) 12.00, 13.10 Орх. концерт, 16.50 Гутірка для дітей, 17.30 Ґріґові пісні Ц. Нес, сопр., 17.50 Форт. 19.40 Муз. величина, орх. сол. 22.20 Моцартівський концерт. ДАЙТШЛЯНД-ЗЕНДЕР (1571) 10.30 Весела авд. для дітей, 14.00, 16.00 Музика, 17.50, 18.00 Скрипка, 21.40 Два форт., КОШИЦІ (259) 17.30 Сольо на гармонії, 18.00 Для Закарпаття. МІЛЯНО (369) 17.15 Скрипка, 19.00 Розр. концерт, 21.00, 22.00, 23.00 „Ля Валлі" оп. Каталяніа, МІНХЕН (405) 8.30, 9.00 Веселі мельодії, 12.00 Концерт орх. і квартету, 21.00 Розр. концерт, ПРАГА (470) 16.45 Сальон. квартет, 17.30 Дутий квінтет, 18.00 Шопенівський концерт, 18.20 Сольо на флеті, 19.10 Військ. орх., 20.05 Хор, 22.20 Соната д-моль Баха на скр., РАДІО ПАРІ (1648) 12.00, 13.30 Симф. музика, 13.15, 17.30, 18.30, 20.15 Спів, 17.45, 18.45 Форт., 20.30, 21.00, 22.00 „Бретанія" муз. авд. на осн. А. Діма, з муз. Ф. Касадевіса. РИМ (421) 17.15 Танц. музика; 20.40 Розр. музика, 21.00 Орх. концерт, 22.30 Віол. рецітаЛь Арт. Бонуччія.

Середа, 9. червня 1937.

БЕРЛІН (357) 15.35 Легка музика; 19.00 Вечірній гомін; 20.10 Балетова музика з опер; 21.00 Лістові твори. БІЛГОРОД (437) 18.10 Нар. музика; 19.50, 20.00 Нар пісні; 20.30, 21.00 Симф. концерт. БУДАПЕШТ (550) 19.19 Циг. музика; 20.30 Сальон. музика; 22.00 Скрипка. ВІДЕНЬ (507) 12.00, 13.10 Орх. концерт; 15.15 Для дітей; 17.30, 18.00 Твори Гляєра та Мальніка у вик. солістів, 19.25 Розр. концерт, хор, квартет, орх.; 20.40, 21.00 „З Ідея 0.01" муз. радіофільма. 21.40 Арії та пісні, Гуса сопран. ДАЙТШЛЯНД-ЗЕНДЕР (1571) 10.30 Для дітей, 14.00, 16.00 Музика, 18.00 Вес. оповідання; 18.30 Грецькі пісні у вик. Тасопулі; 20.10 Танц. музика. МІЛЯНО (369) 17.15 Спів; 18.50 Легка музика; 19.00, 20.40 Розр. музика; 21.00 „Три грації" ком. Нікодемія; 21.35, 22.00 Симф. концерт. МІНХЕН (405) 13.15 Орх. концерт. 16.50 Сучасна орх. музика; орх., хор. сол.; 20.00 Кабарет. ПРАГА (470) 19.30, 20.00, 21.00 „Історія малого лиса" оп. Яначека, РАДІО ПАРІ (1648) 13.15, 15.00, 17.30 Спів, 12.30 Концерт; 16.30 Форт., 20.15, 21.00, 22.00 23.00 Опера. РИМ (421) 17.15 Солісти 18.50, 19.58 Розр. музика; 21.00, 22.00 23.00 „Ль Інкоронаціоне ді Поппеа" оп. Монтеверді

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Вівторок, 8. червня 1937.

6.15 Ранішня пісня, 6.18 Руханка, 6.38 Музика з гр. пл., 7.00 Ранішній денник, 7.10 Музика з гр. пл., 7.15 Для новобранців, 7.35 Музика з гр. пл., 8.00 Авд. для шкіл, 11.30 Для шкіл: „Пригоди сверщка", 11.57 Сиґнал час, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Інформаційна газетка в українській мові, 12.25 Концерт дутої орх., 13.55 Легка музика з гр. пл., у перерві в год. 14.03 Гутірка Союзів ККО, 14.55 Львівська біржа, 15.00 Рапсодії, з гр. пл., 15.40 Львівські біж. вістки, 15.45 Господарські вістки, 16.00 Для дітей: Розвязка історичної загадки з 12. V.; Курпівські пісні й танки, 16.25 Вит. Лютославський: Соната б-моль у вик. композитора, 16.50 Гутірка: Два мільйони метрів, 17.05 Муз. мозаїка: пісеньки, музика, 17.50 Актуальна туристична гутірка, 18.00 Фінансово-господарський огляд, 18.10 Ева Бандровська-Турська, гр. пл., 18.25 Поезії Ст. Роговського, 18.40 Програма на завтра, 18.45 Спортові вістки, 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 „Концерт бажань" скеч Раорта, 19.15 Поліські пісні у вик. Мих. Забейди-Суміцького, 19.35 Як Центр. фотографічний архів старається ратувати нар. пісню, 19.45 Спортові вістки, 20.00 Із опер Ст. Монюшка: симф. орх., хор, Ева Бандровська-Турська сопран, Ол. Міхаловський бас, Поплавський тенор; у перерві коло год. 20.45 Веч. денник, 21.40 Гумореска Ад. Дигасінського (II), 21.55 Танкова музика з гр. пл., 22.50 Останні вістки радіоденника, метеорольоґ. комунікат, огляд преси, 23.00 Концерт бажань, 23.30 Танкова музика у вик. орх. 24.00—1.00 Орх. концерт.

Середа, 9. червня 1937.

6.15 Ранішня пісня; 6.18 Руханка; 6.38 Музика з гр. пл.; 7.00 Ранішній денник; 7.10 Музика з гр. пл.; 7.15 Для новобранців; 7.35 Музика з гр. пл., 8.00 Авд. для шкіл; 11.30 Для шкіл: Веселий поранок, дітochi вірші й мельодії, 11.57 Сиґнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Популярні увертюри з гр. пл., 12.25 Орх концерт, 13.55 Легка музика з гр. пл.; 14.45 Із бібліотеки для дітей: „Молитва Псуйка" вимок із Прусового „Фараона"; 14.55 Львівська біржа, 15.00 Чайковський, в гр. пл., 15.40 Львівські біжучі вістки; 15.45 Господарські вістки; 16.00 Гутірка про братів Бжозовських літературний нарис; 16.16 Розривковий концерт; 16.45 Відчит про Рокитну; 17.00 Концерт солістів; спів, скрипка, 17.30 Новочасна книжка, 18.00 Хвилина бюра студій, 18.10 „Россіш слави" скеч; 18.25 Легка музика з гр. пл.; 18.40 Програма на завтра; 18.45 Спортові вістки; 18.50 Актуальна гутірка; 19.00 Розр. концерт орх., спів; у перерві Куток гумору; 19.50 Спортові вістки; 20.00 Концерт легкої музики, орх., жін. ревелерси, 20.45 Вечірній денник; 20.55 Актуальна гутірка 21.00 Шопенівський концерт, форт.; 21.45 Гумореска Ад. Дигасінського (III); 22.00 Танкова музика; 22.50 Останні вістки веч. денника, Метеорольоґ. комунікат Огляд преси; 23.00 Танк. музика з гр. пл. 23.30 Музика з гр. пл.; 24.00—1.00 Орх. концерт.

Радіокутик.

МОНЮШКІВСЬКИЙ КОНЦЕРТ НА ВАВЕЛІ

Незвичайно гарний і святочний концерт організує Польське Радіо 8. червня год. 20.00. В межах великого музичного фестівалю на Вавелі відбудеться концерт присвячений в цілости творчості С. Монюшка.

У перших двих червня припадають 65-і роковини смерти цього найбільшого польського композитора і властивого творця польської опери.

В концерті візьмуть участь: Е. Бандровська-Турська, А. Міхаловський і Я Поплавський.

СИМФОНІЯ ГАЙДНА В РАДІО.

Для прихильників поважної музики Польське Радіо затримало й на літній сезон авдиції п. н. „Кружки для знавців". Одну з них почують радіослухачі 9. червня год. 19.00. В програмі твори Гайдна, цього ідеального представника чистого клясичного стилю в музиці. Буде це Симфонія ге-дур і смичковий квартет це-дур оп. 33

ОПОВІСТКИ.

Дирекція гімназії Р. Ш. в Чорткові приймає зголошення до кляс I—IV і VIII стар. кляс. типу (до IV. і VIII. кл. за дозволом Кураторії) і до загально-образуючого гуманістичного ліцею до дня 15. червня ц. р. Вступні іспити до I. кл. відбудуться в днях 17. і 18. червня, до II, III, IV і VIII кл. та до I. кл. ліцею 22. і 23. червня ц. р. 1062 2—3

Перша українська жіноча фахова гімназія СС. Василіянок у Львові, вул. Длуґоша 17, повідомляє, що вступні іспити до I. кляси відбудуться 16, 17. і 18. червня ц. р. Приймаємо учениць по 6-ій клясі вселюдної школи. Близчі інформації кожного дня в Дирекції від год. 8-ої. **СС. Василіянки.** 1041 3-3

В жіночій гімназії Українського Інституту для Дівчат у Перемишлі, вул. Татарська 6, вступні іспити відбудуться: до кл. I. — 17. VI. письмений, 18. і 19. VI. устний; до кл. II.—IV. — 22. VI. письменний, 23. VI. устний; **до ліцею на виділи: гуманістичний і природничий** 24. VI. письменний, а 25. і 26. VI. устний іспит. Початок іспитів в год. 8-ій рано. Зголошення до ліцею приймає Дирекція від 17.—22. VI. ц. р. При гімназії зразково уладжений інтернат. 1079 1—2

Дирекція прив. коед. гімназії Рідної Школи в Золочеві з правами шкіл державних подає до відома, що вступні іспити відбудуться: **до кляси I.:** письменний 17. червня в год. 8-ій рано, устний 18. і 19. червня рано; **до кляс II—IV:** письменний і устний 19. і 22. червня; **до I. кл. гуманістичного й природничого ліцею:** письменний 24. червня, устний 25. і 26. червня. Прив. коед. гімназія Р. Ш. в Золочеві рескриптом Мін. Віроісповідань і Публ. Освіти з дня 28. V. 1937 ч. II—1340/37 одержала повні права державних шкіл. — **Дирекція.** 1088 1—2

На Рідну Школу зол. 10.— зложила п. I. Р. Перемишль зі збірки на прийняттю.

Виділ Музичного Т-ва ім. Лисенка в Перемишлі оголошує

К О Н К У Р С

на посаду директора Вищого Музичного Інституту в Перемишлі, з яким вяжеться наука всіх теоретичних предметів, адміністрація і діловодство Товариства. Посада вільна від 1. вересня 1937. Подання з відповідними залучниками вносити до дня 25. червня ц. р. на адресу Т-ва Перемишль, Ринок 23. II.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.